

Náša bolnišnica

Leto 2013, letnik XIV, številka 1

Revija Univerzitetnega kliničnega centra Maribor

Kazalo

Hrbtenica v ortopediji	4	Predstavitev knjige Počasi, počasi	25
Poročilo strokovnega sestanka z dne 24. 1. 2013		Razstava slikarskih del	
z naslovom »Zdravljenje bolnikov s hudo sepso in septičnim šokom«		ruskega umetnika Jurija Kravcova	26
2. Psihiatrični utrinki	6	Uspešno zaključena akcija	
Izvajanje pripravništva za poklic	8	zbiranja zamaškov za Simona	27
»tehnik zdravstvene nege«		19. zimske športne igre zdravstvenih in socialnih	
17. mednarodni ARGOSPINE simpozij	8	zavodov mariborske regije	28
hrbtenične kirurgije v Parizu		Ribiči UKC Maribor aktivni tudi v letu 2012	32
pod predsedstvom mariborskega ortopeda		Zahvale	34
LQ – CELIAC	10	Darinka Auguštiner	39
Obiskali so nas dijaki medicinske šole iz Zadra	13	Upokojile so se ...	39
Med nagrajenci tudi zaposleni iz	14	Center za transfuzijsko medicino UKC Maribor	43
Univerzitetnega kliničnega centra Maribor	15	Trojno veselje ob stokratnem darovanju krvi	43
Novoletni sprejem za vse zaposlene v UKC Maribor	19	Krvodajalci na »norčavi dan« - pust	44
Kurenti obiskali UKC Maribor	20	NOVI-STARI Upravni odbor	
Razstava ob kulturnem prazniku	21	Zdravniškega društva Maribor	45
Zdrave slaščice za otroke na Kliniki za pediatrijo	21	Krvavi dogodki v Mariboru pred 90 leti	
Mlečna kraljica ozaveščala otroke	22	27. januar 1919 – tretje dejanje osamosvojitve	47
o pomenu mleka na zdravje	23	IN MEMORIAM – prim. Marjan POCAJT, dr. med.	51
Lutkovna predstava za otroke na Kliniki za pediatrijo	23	Mojemu učitelju dr. Marjana Pocajtu v spomin!	53
Slikanje na dežnike na Kliniki za pediatrijo	24	Iz naše kuhinje	54
Europark doniral bolnišnični šoli	24	Smeh je pol zdravja	55
Rdeči križ podaril igrače za otroke	24	RAZPIS LETOVANJA POLETJE 2013	56
		Napovednik dogodkov	59

Direktor: prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med.

Glavni in odgovorni urednik: Janez Lencl, univ. dipl. ing.

Uredniški odbor: doc. dr. Darja Arko, dr. med., doc. dr. Vojko Flis, dr. med., Zdenka Kidrič, dipl. ekon., Tina Muzlovič, univ. dipl. zgod., Špela Pavlin, univ. dipl. kom. (Š. P.), Ksenija Pirš, dipl. m. s., Ksenija Trčko, univ. dipl. prav.

Lektorici: Urška Jodl Skalicky, mag. phil., Urška Antonič, prof. ang.

Fotografije: UKC Maribor

Naklada: 3.000 izvodov

Grafično oblikovanje in tisk: Grafis d. o. o.

Naslov uredništva: Univerzitetni klinični center Maribor, za uredništvo Naše bolnišnice, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor

Uredništvo si pridržuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno popravi članke.

Fotografija na naslovnici: Direktor UKC Maribor prim. doc. dr. Gregor Pivec in vodja glavne kuhinje Danijel Šlamberger s sinom (avtor: Š. P.)

Naša bolnišnica je dostopna tudi na spletni strani www.ukc-mb.si.

Pozdrav urednika

Pred vami je tretja številka Naše bolnišnice z nekoliko prenovljeno podobo, ki jo ureja nov uredniški odbor. Dosedanji odzivi, ki smo jih prejeli, so bili pozitivni in so nam spodbuda za nadaljnje še bolj zavzeto delo. Ključno pri tem je, da zaposleni in tudi bivši zaposleni v UKC Maribor s posredovanjem vsebin za prispevke oblikujejo posamezni izvod Naše bolnišnice. Veseli nas tudi odziv na dopis, ki smo ga posredovali bivšim zaposlenim s prošnjo, da nam sporočijo, ali želijo tudi v bodoče prejemati Našo bolnišnico. Sporočajo nam, da z veseljem prebirajo naše glasilo. Vse to me utrjuje v prepričanju, da je uredniška politika pravilna in da z vašo pomočjo oblikujemo Našo bolnišnico. Za vaše sodelovanje vas prosim tudi v prihodnje, prav tako za konstruktivne predloge in pobude za še boljše delo.

Na naslovni strani nas kurenti opozarjajo, da se zima poslavlja. Prvi marčevski dnevi so to potrdili s pravimi spomladanskimi temperaturami. V naravi je že zaznati brstenje, pojavile pa so se tudi spomladanske cvetlice, kot so zvončki, teloh in žafran. Narava se odeva v svojo najlepšo podobo in zato ni čudno, da je mesec marec zaznamovan z dnevom žena in materinskim dnevom. Lepota narave in lepota ženske, žene, matere se tu prepletata in nas navdihujeta, kar v nas poraja spoštovanje in občudovanje. Hvala vsem ženskam, ženam ter materam za delo, ki ga vsakodnevno opravljajo in s tem delajo ta svet lepši in prijaznejši.

Po zimskem mirovanju in spanju narave nas Velika noč spominja na vstajenje. Vse v naravi se prebudi, tudi vera v človeku, ki daje upanje v nekaj več kot to, da se življenje konča s smrtjo. Ob tej priliki želim vsem vesele velikonočne praznike, da vas napolnijo z notranjim mirom in okrepijo z močjo skozi preostanek leta.

*Janez Lencl, univ. dipl. ing.
glavni in odgovorni urednik*

Hrbtenica v ortopediji

9. 11. 2012 smo že osmo leto zapored organizirali Mariborsko ortopedsko srečanje. Tokratna tema srečanja je bila problematika, povezana s hrbtenico pri naših bolnikih. Bolečine v hrbtenici so eden najpogostejših simptomov, ki bolnika privedejo do ambulantne družinskega zdravnika. Na letošnjem srečanju smo predstavili novosti v zdravljenju hrbtenice, ki smo jim priča v zadnjih letih. Cilj srečanja še vedno ostaja približati ortopedsko problematiko bolnikov (tokrat problematiko hrbtenice) zdravnikom družinske medicine, fiziatrom, travmatologom, revmatologom, pa tudi fizioterapevtom in medicinskim sestram, ki se srečujejo s »hrbteničnimi« bolniki pri svojem delu. Ponovno smo z izbrano temo vzbudili zanimanje slušateljev iz vse Slovenije in poudarili nujnost sodelovanja med primarnim, sekundarnim in terciarnim nivojem zdravstva pri obravnavi bolnikov.

Letos smo kraj srečanja prvič premestili izven naše bolnišnice v hotel City, saj smo v zadnjih letih zaradi omejenih zmogljivosti predavalnice Zmaga Slokana bili prisiljeni zavrniti kar precejšnje število slušateljev (ob organizaciji zadnjega srečanja smo imeli kar 150 udeležencev manj od prijavljenih). Predavanj se je letos udeležilo čez 260 slušateljev.

V uvodnem nagovoru je predstojnik oddelka za ortopedijo doc. dr. Matjaž Vogrin pozdravil vse prisotne in z zadovoljstvom ugotovil, da je srečanje preraslo okvirje, ki so bili zastavljeni ob organizaciji prvih srečanj pred osmimi leti. Predstavil je delo na ortopedskem oddelku in pomen oblikovanja subspecialističnih enot oddelka, ki z izboljšavo kvalitete dela dvigujejo število opravljenih operacij (tudi zahtevnejših) na vseh področjih, tudi na spinalnem. Povedano je podkrepil tudi s številkami: do leta 2010 opravili do 10 težjih operacij na hrbtenici letno, letos bo to število preseglo 60 tovrstnih posegov, celotno število operacij hrbtenice pa bo preseglo številko 200 v tekočem letu.

S svojo navzočnostjo in pozdravnim govorom, v katerem je izrazil zadovoljstvo, da so ortopedski dnevi postali vsakoletna stalnica v izobraževanju medicinskega kadra, nas je počastil tudi direktor

UKC Maribor, prim. doc. dr. Gregor Pivec. Ob tem se je zahvalil ortopedskemu kolektivu, ki kljub veliki obremenjenosti na oddelku, teži tudi k znanstvenoraziskovalnemu delu in organizaciji takšnih srečanj.

Predavanja smo razdelili v tri sklope.

V prvem sklopu so predavatelji predstavili funkcionalno anatomijo hrbtenice in diagnostične teste, ki opredeljujejo posamezna patološka stanja. Obraavnana je bila problematika hrbtenice otrok in mladostnikov, kjer smo posebno težo namenili poglavju o skoliozah, ki sta ga natančno predstavila ortopeda, ki se v Sloveniji največ ukvarjata s to patologijo: dr. Košak iz Ortopedske klinike v Ljubljani in dr. Hero iz Ortopedske bolnišnice v Valdobitri. Predstavila ste vse novosti in smernice zdravljenja, ki se uporabljajo v svetu in pri nas. Različne možnosti operativne terapije pa nam je predstavil gost iz Hrvaške, prof.dr. Miljenko Franič.

Drugi sklop predavanj je ponudil multidisciplinaren pogled pri zdravljenju bolnikov s hrbteničnimi težavami. Poudarjena je bila povezovalna vloga družinskega zdravnika na primarnem nivoju s specialisti na sekundarnem oz. terciarnem nivoju (rvmatologi, radiologi, infektologi itd.) pri obravnavi bolnika z bolečino v hrbtenici.

V odmoru, ki je sledil, smo bili tokrat priča novosti na ortopedskem srečanju: organizacija Satelitskega simpozija za sestre, ki je popolnoma izpolnil pričakovanja medicinskih sester iz vse Slovenije

S svojim nagovorom nas je počastil direktor

(več kot 70 udeleženk), ki so se ga udeležile.

Tretji sklop predavanj je bil namenjen obravnavi ožje ortopedske patologije hrbtenice. Predstavljeni so bili mejniki med konservativnim in operativnim zdravljenjem izbranih obolenj hrbtenice. Ponovno je asist. dr. Gregor Rečnik predstavil minimalno invaziven pristop pri operacijah hrbtenice – poseg, ki ga že dobro leto še vedno edini v Sloveniji uspešno izvajamo tudi pri najtežjih operacijah hrbtenice. Zaradi zanimive teme in mnogih alternativnih oblik zdravljenja, smo tokrat prvič kot predavatelje povabili tudi strokovnjake alternativne medicine, ki delujejo pri nas: dr. Fedorov, specialist nevrolog, manualni terapevt in specialistke anestezije asist. Gostenčnikovo, asist. Pogorevčevo in asist. Wagnerjevo, ki se ukvarjajo z akupunkturo. Predavatelji so s svojo temo po pričakovanjih pritegnili veliko pozornost in poudarili pomen komplementarne medicine ter njeno mesto pri zdravljenju bolnikov z bolečino v hrbtenici. Vabljeni predavatelji so stro-

Sergej Fedorov med delavnicami

Polne predavalnice in čez 200 slušateljev, ki so vztrajali in sledili predavanjem ves dan

kovnjaki, ki so svoje medicinsko znanje nadgradili z dodatnimi znanji iz komplemetarnih ved medicine, ki so sicer v svetu priznane terapevtske metode. Ob tem smo poudarili, da morajo biti bolniki pozorni pri iskanju dodatne medicinske pomoči izven ustaljenih kliničnih praks, saj tudi pri nas deluje vse več »t. i. alternativcev«, ki nimajo osnovnega predznanja medicine.

Kot vsako leto smo tudi tokrat izdali zbornik s številnimi strokovnimi prispevki, ki se je med specializanti različnih strok in študenti medicine že uveljavil kot pomembna učna literatura.

Pri odločitvah pa pomaga tudi zdravnikom specialistom.

Ker bomo podobno srečanje organizirali tudi prihodnje leto, vas že sedaj vabim k ponovni udeležbi.

mag. Zmago Krajnc, dr. med.

Zbrani predavatelji na srečanju

Poročilo strokovnega sestanka z dne 24. 1. 2013 z naslovom »Zdravljenje bolnikov s hudo sepsa in septičnim šokom«

24. 1. 2013 je v organizaciji Oddelka za intenzivno interno medicino Klinike za interno medicino potekalo strokovno srečanje z naslovom »Zdravljenje bolnikov s hudo sepsa in septičnim šokom«. Dogodek je potekal v predavalnici prim. dr. Zmaga Slokana v 16. etaži kirurške stolpnice UKC Maribor in je bil namenjen tako zdravnikom kot sestram, ki imajo opravka s septičnim bolnikom. Strokovnega srečanja se je udeležilo okoli 78 udeležencev – zdravnikov in medicinskih sester iz UKC Maribor ter drugih bolnišnic iz severovzhodne Slovenije.

V bogatem programu so bila predstavljena nekatera pomembna področja zdravljenja in nadzora bolnikov s hudo sepsa.

Prof. dr. Andreja Sinkovič, dr. med. je uvodoma predstavila definicije sepse, hude sepse in septičnega šoka, nato pa priporočila za ukrepanje, tako simptomatsko kot vzročno. Poudarila je pomen postavitve prioritete zdravljenja, ki so korekcija hipoksije in hipotenzije. Poudarila je pomen takojšnjega zdravljenja s kisikom, neinvazivno in invazivno ventilacijo ter zdravljenja hipotenzije z infuzijami tekočin, vazopresorji in inotropnimi sredstvi ob kontroli hemodinamskega stanja z ehokardiografijo ter drugimi neinvazivnimi in invazivnimi metodami, upošteva ciljne vrednosti CVP (8-12 mm Hg), srednjega arterijskega tlaka (≥ 65 mm Hg), diureze ($\geq 0,5$ ml/kg/h), ScvO₂ ($> 70\%$) in znižanje laktata. Poudarila je pomen čim zgodnejše diagnostike okužbe (mikrobiološke) in pomen zgodnjega antibiotičnega zdravljenja. Med spremljajočim zdravljenjem je bilo omenjeno zdravljenje z glukokortikoidi pri neodzivnosti na vazopresorje, kontrola morebitne hiperglikemije z infuzijami insulina in vzdrževanjem krvnega sladkorja do vrednosti 10 mmol/l, uporaba transfuzij krvnih pripravkov, prevenca stresnih ulceracij zgornjega dela prebavil z blokatorji protonске črpalke in nadomestno ledvično zdravljenje v primeru akutne ledvične odpovedi ter prehrana kritično bolnih septičnih bolnikov. Poudar-

jena je bila prioriteta enteralnega hranjenja in uvedba parenteralne prehrane pri kontraindikacijah za enteralno prehrano.

Mag. Franc Svenšek, dr. med. je na primeru bolnika s hudo sepsa predstavil pomen hemodinamskega nadzora kritično bolnih s hudo sepsa in posebej poudaril vzporedni potek diagnostike in zdravljenja bolnikov s hudo sepsa. Predstavil je hemodinamične kazalce in njihov pomen za oceno hemodinamičnega stanja bolnika s hudo sepsa, same metode hemodinamičnega nadzora (neinvazivne, invazivne – tlačne ali volumnske). Med metodami je natančneje predstavil metodo PiCCO, LiDCO, Vigileo, invazivni hemodinamski nadzor s pljučnim arterijskim katetrom in pomen zgodnje ehokardiografije. Njegovi zaključki so bili, da je pri vseh bolnikih s hudo sepsa in septičnim šokom takoj ob pričetku zdravljenja potreben neinvazivni hemodinamski nadzor, vključno z merjenjem laktata; če pa bolnika z infuzijami tekočin ni možno hemodinamsko stabilizirati, je potreben čimprejšnji invazivni hemodinamski nadzor in zdravljenje z vazopresorji in/ali inotropnimi zdravili.

Slavica Lorenčič-Robnik, dr. med. je predstavila mikrobiološko diagnostiko pri bolnikih s sepsa, predvsem pomen pravilnega odvzema vzorcev krvi za hemokulture. Predstavila je vse probleme in pasti jemanja vzorcev krvi, predvsem pa epidemiologijo izolatov – najpogostejše izolirane bakterije in glive iz hemokultur v UKC Maribor.

Andrej Markota, dr. med. je najprej orisal zgodovi-

no molekularne diagnostike, oziroma metodo polimerazne verižne reakcije (PCR), ki je bila prvič uporabljena pri diagnostiki sepse v letu 2000. Predstavil je njene prednosti in pomanjkljivosti. Med prednostmi je poudaril hitrost pridobivanja rezultatov (v 8 urah) zaradi možnosti hitre izolacije povzročiteljev okužbe (bakterij in gliv), med pomanjkljivostmi je navedel pomanjkanje antibiograma, izolacijo le omejenega števila mikroorganizmov, nejasno specifičnost in senzitivnost testa ob trenutni klinični uporabi in trenutno visoko ceno. Predstavil je lastne rezultate uporabe PCR pri bolnikih s sepsa in septičnim šokom v primerjavi s klasičnimi mikrobiološkimi metodami. Molekularna diagnostika, ki je bila hitrejša, se je izkazala predvsem v diagnostiki glivične sepse.

Alenka Strdin-Košir, dr. med. je predstavila prognostični pomen točkovnikov APACHE II in SOFA pri kritično bolnih, posebno hudih septičnih bolnikov. Predstavila je pomen APACHE II točkovnika kot ocene teže bolezni ob sprejemu v intenzivno enoto, kjer se točkuje v prvih 24 urah teža 12 kliničnih spremenjivk, starosti in morebitnih kroničnih boleznih, iz česar se izračuna z logistično regresijo napovedana umrljivost. Predstavila je prednosti APACHE II točkovnika, ki so razširjenost, dostopnost, odlična diskriminacija (natančnost) ter omejitve, ki je predvsem manjša zanesljivost ocene umrljivosti v podskupinah. Predstavila je tudi točkovnik SOFA, ki pomeni preprosto oceno funkcije organskih sistemov v prvih 24 in nato vsakih 48 ur. Pomeni spremljanje teže bolezni med zdravljenjem v intenzivni enoti. Poudarila je, da je SOFA točkovnik le semi-kvantitativna ocena umrljivosti, saj doseganje < 9 točk po točkovniku SOFA pomeni umrljivost okoli 33%, doseganje > 11 točk po SOFA točkovniku pa pomeni umrljivost nad 95 %.

Na predstavitev Alenke Strdin-Košir, dr. med. se je navezalo predavanje prof. dr. Andreje Sinkovič, dr. med. ki je predstavila lastne rezultate uporabe točkovnikov APACHE II in SOFA pri bolnikih s hudo sepsa in septičnim šokom, zdravljenih na Oddelku za intenzivno interno medicino. Ugotovljeno je bilo, da dosegajo bolniki visoke povprečne vrednosti točk tako po APACHE II kot SOFA točkovniku, čeprav je celokupna umrljivost hudih septičnih

bolnikov v 30 dneh 37%. Lastni rezultati so tudi potrdili premo sorazmerno povišanje umrljivosti z višanjem točkovnika SOFA in APACHE II. Izkazalo se je, da je zlasti SOFA točkovnik med zdravljenjem najpomembnejši napovednik zgodnje umrljivosti bolnikov s hudo sepsa. Odraža odziv na zdravljenje in objektivno oceno ukrepov zdravljenja.

Diplomirana medicinska sestra Radmila Gagić je predstavila kar dve pomembni temi s področja zdravstvene nege bolnika v intenzivni enoti. Predstavila je obsežno in pomembno predavanje o zdravstveni negi bolnikov s hudo sepsa in nato še zdravstveno nego bolnika z urinskim katetrom s poudarkom na preprečevanju uroinfekta in sepse.

Martin Marinšek, dr. med. je predstavil endokrinološke motnje pri bolnikih s hudo sepsa in kritično tudi nekaj kliničnih raziskav s tega področja. Predstavil je priporočila glede uporabe steroidov pri kritično bolnih pri neodzivnosti na vazopresorje, priporočila glede urejanja hiperglikemije z inzulinom s tarčnimi vrednostmi krvnega sladkorja do 10 mmol/l, itd.

Prim. Borut Kamenik, dr. med. je predstavil področje trajne elektrostimulacije srca v luči tveganja za septične zaplete. Omenil je do 5,7 % incidenco okužb srčnih spodbujevalnikov, od katerih odpade okoli 10 % na infekcijski endokarditis. Med povzročitelji so najpogostejši stafilokoki. Predstavil je tudi patogenezo, klinično sliko, zdravljenje, ukrepe za preprečevanje, vključno z antibiotično profilakso.

*Prof. dr. Andreja Sinkovič, dr. med., zdr. svetnica,
specialistka interne, intenzivne medicine in kardiologije,
predstojnica Oddelka za intenzivno interno medicino*

2. Psihiatrični utrinki

1. in 2. februarja 2013 so na Oddelku za psihiatrijo potekali 2. Psihiatrični dnevi za zdravnike specialiste in specializante splošne in družinske medicine.

Ideja o takšnem načinu sodelovanja s kolegi v splošni in družinski medicini se je porodila na strokovnem kolegiju Oddelka za psihiatrijo že leta 2011. Nastala je na osnovi vedenja, da so duševne motnje pomemben vzrok invalidizacije sodobnega človeka ter želje specialistov psihiatrov, da bi se prepoznavanje in zdravljenje duševnih motenj začelo dovolj zgodaj in na ustrezen način.

Tudi na letošnjih »utrinkih« smo se trudili, da bi skupaj s kolegi v splošni in družinski medicini, ki poznajo vso kompleksnost svojega bolnika, na pod-

lagi izmenjave izkušenj in nadgrajevanjem znanja, dosegli boljše medsebojno poznavanje in komunikacijo. Korist od tega bodo imeli predvsem naši bolniki.

Za dobro organizacijo srečanja bi se rada zahvalila prim. asist. Mojci Muršec, dr. med., spec. psih. in njeni ekipi mladih specializantov Katarini Čeranič, dr. med. in Simonu Rajhu, dr. med., ge. Slavici Keršič iz Centra za odnose z javnostmi, marketing in informatiko ter tajnici Oddelka za psihiatrijo ge. Alenki Dorič.

*prim. asist. Saša Čelan Stropnik, dr. med., spec. psih.
Predstojnica Oddelka za psihiatrijo*

Izvajanje pripravništva za poklic »tehnik zdravstvene nege«

V UKC Maribor opravlja 6-mesečni program pripravništva za poklic tehnik zdravstvene nege/srednja medicinska sestra 13 pripravnikov.

Pripravniki se ze delo usposabljam na osnovi Programa pripravništva in strokovnega izpita za poklic tehnik zdravstvene nege, določenega s strani Ministrstva za zdravje, katerega namen je umestitev strokovnega znanja s teoretične na praktično raven, poglobitev znanj in veščin, potrebnih za opravljanje samostojnega strokovnega dela ter priprava na strokovni izpit.

Vsebine programa pripravništva omogočajo sistematično vključevanje v delovni proces negovalnega in zdravstvenega tima pod vodstvom mentorjev na osnovi:

- proučevanja strokovne literature in gradiva posameznega strokovnega področja ZN;
- udeležbe na izobraževanjih, organiziranih za pripravnike in ostale zaposlene v ZN;
- izvajanja aktivnosti temeljne zdravstvene nege;
- vključevanja v diagnostično-terapevtski program;
- sodelovanja pri izvajanju zdravstvene vzgoje

pacienta v okviru tima;

- obvladovanja komunikacije v različnih socialnih okolij.

Ob prihodu v UKC Maribor nam je bil dodeljen matični oddelek z imenovanim mentorjem. Z namenom spoznavanja in usposobljenosti za izvajanje aktivnosti ZN na različnih strokovnih področjih opravljamo pripravništvo v obsegu 4 tedne tudi na drugih oddelkih UKC Maribor ter po 2 tedna v Urgentnem centru in INP.

Potek našega delovnega dne je usklajen z delovno shemo oddelka, kjer opravljamo pripravništvo. Ob prihodu na oddelek se v sodelovanju z mentorjem vključujemo v predajo dela s prepoznavanjem potreb, načrtovanjem, izvajanjem in vrednotenjem aktivnosti ZN ter oskrbe:

- prihod na oddelek ob 6.45 zjutraj - vključitev v predajo dela;
- po predaji dela razdelimo tablice z napisom "TEŠČ" tistim pacientom, ki ne smejo zaužiti hrane ter izmerimo vitalne funkcije pacientom s predvidenim diagnostičnim programom;
- sledi izvajanje temeljne zdravstvene nege

- pacientov (posteljna kopel, jutranje umivanje, ustna nega, postiljanje in prestiljanje bolniških postelj itn.);
- pred zajtrkom razdelimo zdravila, ob zajtrku pomagamo nahraniti tiste paciente, ki sami tega ne zmorejo;
 - vsakemu pacientu izmerimo vitalne funkcije, rezultate meritev dokumentiramo na temperaturni/terapevtski list;
 - opravljamo preveze, odstranjujemo drene, apliciramo injekcije pod kožo in v mišico pacienta, menjavamo in odstranjujemo infuzijske tekočine;
 - vključujemo se v vizito ter pripravo in spremstvo pacientov na diagnostično terapevtske postopke in posege;
 - v času kosila nahranimo bolnike, ki potrebujejo pomoč,
 - ob koncu kosila izvajamo pri pacientih aktivnosti temeljne zdravstvene nege ter ureditve posteljne enote s pacientovo okolico;
 - po 14.00 uri se vključujemo v oskrbo oddelka z zdravili in medicinsko tehničnimi pripomočki;

- naš delovni dan se zaključi ob 15.00 uri s predajo dela in pozitivnimi mislimi o poklicnih možnostih in priložnostih.

Mesec dni pred zaključkom pripravništva pred strokovno komisijo na matičnem oddelku opravljamo praktični del strokovnega izpita, s katerim se preveri naša strokovna usposobljenost za samostojno izvajanje aktivnosti ZN ob pacientu. Pozitivno opravljen praktični del strokovnega izpita je pogoj za pristop k strokovnemu izpitu, kjer se teoretično preverja naše poznavanje področja zdravstvene zakonodaje, zdravstvene nege, prve pomoči in socialne medicine.

Odnos do pacientov in sodelavcev, strokovna usposobljenost, visoke etične in moralne vrednote so temelj profesionalnih pristopov delovnega okolja. Na osnovi opravljenega strokovnega izpita smo profesionalci strokovnega področja zdravstvene nege; naše znanje je naše vedenje in odzivanje na zahteve in potrebe okolij, v katerih bomo gradili delovne kariere.

Janja Šprem, Taja Kotnik

Pripravniki, tehniki zdravstvene nege/srednje medicinske sestre s koordinatorko ZN Petro Kamenšek (foto: Nuša Svenšek)

17. mednarodni ARGOSPINE simpozij hrbtenične kirurgije v Parizu pod predsedstvom mariborskega ortopeda

V elegantnem okolju Maison des Arts et Métiers v pariškem 9. okrožju je v času od 31. 1. do 1. 2. 2013 potekal že 17. mednarodni simpozij Združenja evropskih raziskovalnih skupin za osteosintezo hrbtenice (Association of European Research Groups for Spinal Osteosynthesis – ARGOSPINE), ki združuje ortopede, nevrokirurge, interventne radiologe in znanstvenike, ki se ukvarjajo s hrbtenično kirurgijo.

Združenje je ustanovil prof. dr. Christian Mazel, predavatelj na pariški Sorboni in predstojnik ortopedskega oddelka na Institute Mutualiste Montsouris v Parizu, sedež Združenja pa je v Strasbourgu, Francija. Osnovno poslanstvo ARGOSPINE je širjenje znanja o hrbtenični kirurgiji. V ta namen združenje izdaja strokovno glasilo ARGOSPINE News and Journal in enkrat letno organizira mednarodno strokovno srečanje, ki poteka zadnji teden januarja in je zaradi najugodnejših prometnih povezav vedno organizirano v Parizu. Simpozij je organiziran kot prenos znanja in izkušenj vabljenih predavateljev na klinične zdravnike, zato je praktično usmerjen in poteka v obliki ožjih tematskih sklopov, predavanj,

okroglih miz ter delavnic, udeleženci pa lahko aktivno sodelujejo z glasovanjem o zanje najboljših rešitvah, ustnimi predstavitvami izbranih primerov in posterji. Veliko časa je namenjenega razpravam, ki sledijo vsakemu sklopu in jih moderirajo mednarodno uveljavljeni strokovnjaki s posameznega področja hrbtenične kirurgije. Poudarek je na z dokazi podprti medicini, industrija je v nasprotju z drugimi podobnimi kongresi odmaknjena na skopo odmerjeni razstavni prostor.

Letošnjega simpozija z delovnim naslovom »Biomateriali, kirurški vsadki in preiskovalne metode: dodatni ključni elementi uspeha?«, ki sem mu imel kot dolgoletni član strokovnega vodstva ARGOSPINE čast predsedovati, se je udeležilo 270 udeležencev iz vseh delov sveta. V okviru teme biomateriali smo obravnavali različne sintetične kostne nadomestke in bio-aktivne snovi (npr. kostni morfogenetski protein, BMP), ki se uporabljajo v hrbtenični kirurgiji, dotaknili pa smo se tudi možnosti uporabe matičnih celic. V okviru teme kirurški vsadki smo obravnavali možnosti dinamične stabilizacije hrbtenice, ki naj bi teoretično imela določene prednosti pred klasičnimi

Skupinska fotografija udeležencev v Velikem salonu, Maison des Arts et Métiers.

Asist. Matjaž Voršič med predavanjem.

togimi zatrditvami predvsem v smislu ščitenja sosednjih segmentov hrbtenice pred preobremenitvami in posledično pospešeno degeneracijo. Zanimivo predavanje o svojih izkušnjah s tovrstnimi sistemi je imel asist. Matjaž Voršič z oddelka za nevrokirurgijo UKC Maribor, sam pa sem podal pregledno predavanje in temo tudi moderiral. Glasovanje je pokazalo, da približno $\frac{1}{4}$ udeležencev še vedno meni, da je uporaba dinamičnih stabilizatorjev pri skrbno izbranih bolnikih priporočljiva, ostali pa dvomijo v njihovo učinkovitost in jih ne uporabljajo. Poseben sklop je bil namenjen tudi manj invazivnim terapevtskim postopkom, v okviru katerega je asist. dr. Gregor Rečnik predstavil odmevno predavanje o tehniki mini-TLIF pri bolnikih z degenerativno boleznijo ledvene hrbtenice, asist. Matjaž Voršič pa dobro pripravljeno predavanje o perkutani vstavitvi medtrnastih vmesnikov pri starejših bolnikih s spinalno utesnitvijo. Poseben sklop je bil namenjen obravnavi bakterijskih okužb hrbtenice, v okviru katerega je novejša stališča pri obravnavi teh pogosto zelo težkih bolnikov predstavil prof.

dr. Rok Vengust z Ortopedske klinike v Ljubljani. Med preiskovalnimi metodami smo posebno pozornost posvetili obravnavi novejših tehnologij, ki omogočajo intraoperativni slikovni nadzor v tridimenzionalnem (3D) načinu, kar bistveno poveča varnost bolnikov med samim operacijskim posegom. Razvoj na tem področju je šel v smeri mobilne računalniške tomografije z zaprtim lokom (O-arm) oziroma mobilne presvetljave (diaskopije) z odprtim lokom v izocentričnem načinu (C-arm). Obe napravi omogočata tudi vodenje kirurga z intraoperativno navigacijo v realnem času. Sam sem poročal o izkušnjah pri delu z Arcadis Orbic 3D (Siemens AG, Medical Solutions, Erlangen, Nemčija) C-lokom, ki sem jih dobil še v Splošni bolnišnici Celje. Nekatere ustanove v Sloveniji so namreč že opremljene s tovrstnimi napravami, sicer pa je podhranjenost slovenskih bolnišnic v primerjavi z npr. francoskimi, španskimi ali nemškimi naravnost grozljiva, saj zaostajamo že vsaj za dve generaciji aparatov. Več informacij v zvezi s strokovnim delom simpozija je na voljo na spletni strani omenjenega združenja (www.argospine.org).

Asist. dr. Gregor Rečnik med predavanjem

Prof. dr. Christian Mazel, predsednik ARGOSPINE, in doc. dr. Samo K. Fokter, predsednik 17. mednarodnega ARGOSPINE simpozija.

V zaključku strokovnega programa sem udeležence s kratko multimedijско predstavitevijo Slovenije povabil na ogled razstave posterjev. V skladu s tradicijo vsakoletni predsednik kongresa pripravi tudi manjšo degustacijo vin države, iz katere prihaja. Predsedniškega koktajla se je letos udeležila gospa Veronika Stabej, veleposlanica Republike Slovenije v Parizu, ki je ob pomoči ekonomskega svetovalca ambasade gospoda Jakoba Brenčiča z obilico turistično-propagandnega materiala izdatno pripomogla k nevsakdanji mednarodni promociji Slovenije. Kot vsako leto smo podelili še nagrade združenja ARGOSPINE. Nagrado za najboljšo tezo je prejel nizozemec Johannes Leendert Bron za delo Novejše regenerativne strategije za zdravljenje hernije medvretenčnega diska, nagrada za najboljši poster pa je po glasovanju

udeležencev pripadla češkemu kolegom z nevrokirurške klinike v Brnu, in sicer za poster z naslovom Analiza nepopolne okvare hrbtenjače z uporabo stereotaktičnega atlasa hrbtenjače.

Glede na prve analize anket, ki kažejo na zadovoljnost številnih udeležencev letošnjega simpozija, vodstvo ARGOSPINE sodi, da je srečanje izjemno dobro uspelo in utrdilo strokovni sloves združenja. Sam ocenjujem, da smo poleg tega uspeli kvalitetno celostno predstaviti trenutno slovensko znanje in izkušnje v hrbtenični kirurgiji

ter sem posebej vesel uspešne promocije UKC Maribor v mednarodnem merilu. 18. mednarodni ARGOSPINE simpozij z naslovom »Medvretenčni prostor: izzivi v diagnostiki, zdravljenju, pristopu in vrednotenju« bo potekal v Parizu od 30. do 31. januarja 2014, predsedoval pa mu bo prof. dr. Carlos Sola iz Argentine.

Doc. dr. Samo K. Fokter, dr. med., specialist ortoped

Nevrokirurg dr. Denis L. Kaech (Chur, Švica), veleposlanica RS gospa Veronika Stabej in doc. dr. Samo K. Fokter med »predsedniškim koktajlom«.

LQ – CELIAC

»Izboljšanje kvalitete življenja bolnikov s celiakijo
na obmejnem področju Slovenije in Madžarske«

LQ – CELIAC je projekt s področja preventivnega zdravstvenega varstva, katerega pomen je opozoriti širšo javnost na problem bolnikov s celiakijo.

Partnerji projekta so Mestna občina Maribor, Univerzitetni klinični center Maribor, Slovensko društvo za celiakijo, Županijska bolnišnica Markusovszki iz Szombathelija in Društvo za celiakijo Železne županije iz Szombatheja.

Trajno povezovanje, izmenjava izkušenj strokovnjakov in bolnikov z obeh strani meja, medsebojno sodelovanje, prenos primerov dobrih praks, večja mobilnost in pretok informacij, so poleg večje ozaveščenosti in odkrivanja novih bolnikov glavni cilji tega projekta.

V letu 2012 smo partnerji izvedli številne aktivnosti. Med drugim smo opravili presejalne teste med večjo populacijo šolskih otrok s pomočjo hitrih testov, ki omogočajo sorazmerno zanesljivo dokazovanje protiteles, značilnih za celiakijo v kapljici krvi. Septembra smo izvedli testiranje naključnih preiskovancev na Trgu Leona Štuklja v Mariboru. V mesecu novembru smo pripravili strokovna predavanja o celiakiji in testiranje dijakov na Srednji prometni šoli v Mariboru, v mesecu decembru pa na Srednji šoli za gostinstvo in turizem v Radencih. Hkrati smo za srednješolce pripravili tudi degustacijo brezglutenskih izdelkov.

Sodelovali smo pri pripravi in izvedbi številnih delavnic in tečajev tako za bolnike, kot za dietetike, kuharje, vodje zdravilišč, restavracij in hotelov. Izvedeni so bili tabori in srečanja bolnikov vseh generacij, na katerih so lahko celiakaši izmenjali svoje izkušnje. Sodelovali smo pri testiranju prehranskih izdelkov na vsebnost glutena.

Pripravili smo nekaj publikacij in letakov ter anke to za strokovno in širšo javnost, ki je dosegljiva na <https://www.1ka.si/a/16620> (prosimo, da jo izpolnite tudi vi).

V januarju 2013 smo sodelovali pri organizaciji projekta pod naslovom »Celiakija in brezglutenska dieta skozi oči otrok«, ki je bil izveden v vrtcu Otona Župančiča v Mariboru. V okviru našega obiska so otroci prisluhnili prilagojenemu predavanju o celiakiji; za okroglo mizo z njimi je sedel asist. dr. Jernej Dolinšek, dr. med. Predstavljena je bila slikanica z naslovom »Pšenička potička - govoreča mačka in Lukčeva brezglutenska dieta«, ki je namenjena predstavitvi celiakije in brezglutenske diete predšolskim otrokom. Otroci so bili najbolj navdušeni nad brezglutenskimi piškoti, ki so s pomočjo vzgojiteljic nastali pod njihovimi spretnimi prsti.

V letu 2013 bomo nadaljevali s strokovnimi predavanji in presejalnimi testi, eno takih prvih bo že

koncem februarja na Srednji zdravstveni šoli v Rakičanu.

Nadaljevali bomo tudi s pripravo publikacij, anketiranjem, pojavljanjem v medijih, saj želimo osveščati o bolezni strokovno in širšo javnost vseh starostnih skupin. Z vidika povezanosti stroke in bolezni želimo

naše aktivnosti v sklopu osveščanja in zgodnjega odkrivanja celiakije usmeriti na šole, predvsem pa na tiste šole, katerih dijaki bodo kakorkoli kasneje v poklicnem življenju povezani s to boleznijo oziroma z brezglutensko dieto.

Naše aktivnosti za mlade, ki so vse povezane z zdravim načinom prehranjevanja, smo prijavili na razpis City for Children, ki poteka pod okriljem »Evropske iniciative otroku prijaznih mest« - letošnja tema je »Zdrava prehrana in športne aktivnosti mladih«.

Želimo si, da bi s projektom prispevali k večji prepoznavnosti celiakije v strokovni in splošni javnosti, s tem pa bi prispevali k izboljšanju kvalitete življenja obolelih.

Asist. dr. Jernej Dolinšek, dr. med.

Anita Kirbiš

Obiskali so nas dijaki medicinske šole iz Zadra

V sodelovanju s Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Maribor smo v UKC Maribor januarja gostili dijake in profesorje Medicinske šole iz Zadra.

Gostom smo v sliki in besedi organizacijsko in strokovno predstavili UKC Maribor. O vlogi in kompetencah tehnika zdravstvene nege v UKC Maribor je spregovorila Andreja Trdin, dipl.m.s. SVZN Oddelka za otorinolaringologijo in maksilofacialno kirurgijo.

Nina Mahorič, tzn-pripravnica Oddelka za nevrokirurgijo je predstavila potek in program pripravništva, po katerem se pripravniki UKC Maribor usposablajo za poklic tehnik zdravstvene nege/srednja medicinska sestra.

Razpravljali smo o temeljnih razlikah sistemov izobraževanja za poklic tehnik zdravstvene nege/srednja medicinska sestra v Sloveniji in na Hrvaškem ter kompetencah v kliničnih okoljih.

Druženje smo sklenili z vodenim ogledom Oddelka za otorinolaringologijo in maksilofacialno kirurgijo ter

Oddelka za psihiatrijo.

Vsem, ki ste sodelovali pri koordinaciji in izvedbi sprejema gostov, se zahvaljujemo!

Prihodnost gradimo z znanjem in ustvarjalnostjo ter povezovanjem raznolikih okolij.

Petra Kamenšek, univ. dipl. org.

Služba zdravstvene nege

Med nagrajenci tudi zaposleni iz Univerzitetnega kliničnega centra Maribor

Ob častitljivem jubileju, 65-letnici strokovnega regijskega povezovanja medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov

Začetki delovanja Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor (DMSBZT Maribor) segajo v leto 1947, ko je bila ustanovljena Srednja šola za medicinske sestre v Mariboru. 65 let vsakdanjega dela z ljudmi, v okolju, ki se je spreminjalo in je zaznamovano z razvojem na področju strokovne skrbi za ljudi ter pomoči zdravim in bolnim, onemoglim, najranljivejšim med nami.

Osrednji namen obeležitve jubileja je izkazati spoštovanje mnogim prizadevanjem, ki so preživela dolga desetletja družbenih sprememb in nekaterih prelomnic v naših življenjih in v družbi, ki nas danes kliče po imenu, izkazati spoštovanje in priznanje vlogi zdravstvene in babiške nege, ki na vseh ravneh delovanja, v odzivanju na potrebe ljudi, razvijata svoje strokovno področje.

Večer smo namenili podelitvi najvišjih priznanj društva za strokovno delo, Srebrni znak ter naziv Častna članica društva.

Priznanje »Srebrni znak« so prejeli od leve proti desni: strokovni tim zdravstvene nege Oddelka za kožne in spolne bolezni ter Enote za neakutno bolnišnično obravnavo, Liljana Kralj, Metka Ražman, Julijana Mlasko, Vili Herzmansky, Darinka Babič.

Naziv »Častna članica Društva« je prejela Lucija Tekauc, večletna glavna medicinska sestra takratne Splošne bolnišnice Maribor.

Metka Ražman, dipl. m. s., je po zaključeni Srednji zdravstveni šoli, željna znanja, šolanje nadalje-

vala v Ljubljani na Visoki šoli za zdravstvo – smer zdravstvena nega in leta 1983 diplomirala. Istega leta se je zaposlila kot višja medicinska sestra na internem oddelku takratne Splošne bolnišnice Maribor. Na internističnem področju je delala na vseh internih oddelkih in leta 1993 prevzela delo glavne medicinske sestre Hematološkega oddelka, danes pa je strokovni vodja zdravstvene nege Oddelka za hematologijo in hematološko onkologijo Univerzitetnega kliničnega centra Maribor. Ob delu je leta 2001 diplomirala po študijskem programu Zdravstvena nega in si pridobila naziv diplomirana medicinska sestra.

Metka Ražman je vsa leta sodelovala z Onkološkim inštitutom v Ljubljani in Kliničnim oddelkom za hematologijo UKC Ljubljana, se tam dodatno izobraževala in znanje ter izkušnje prenašala v svoje delovno okolje.

Pri Zbornici – Zvezi je bila 13 let aktivna članica

strokovne Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v hematologiji. Bila je aktivna predavateljica na strokovnih srečanjih. Metka Ražman je že več let članica Društva bolnikov s krvnimi boleznimi. Dolga leta je bila aktivna članica pri Društvu medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor, kjer je zaupane naloge opravljala odgovorno in zanesljivo.

V UKC Maribor je mentorica številnim dijakom, študentom in novo zaposlenim v zdravstveni negi. Medicina in zdravstvena nega na področju hematologije in hematološke onkologije se je v zadnjih letih izredno hitro razvijala. V času vodenja zdravstvene nege na oddelku daje velik pomen izobraževanju medicinskih sester v okviru strokovnih srečanj in učnih delavnic. Med službovanjem si je pridobila bogate izkušnje na strokovnem področju hematološke zdravstvene nege, kot tudi pri vodenju in organizaciji dela. Kljub veliki dinamiki dela, je njena skrb za paciente vedno na prvem mestu.

Metko Ražman odlikuje strokovnost, odgovornost, natančnost, prijaznost in skrb za vsakega pacienta in sodelavca. Njeno humano delo, ki ga izvaja z neizmerno toplino, vestno in odgovorno, je vzgled marsikateremu sodelavcu v širšem zdravstvenem timu.

Predlagatelj: kolegij Strokovnih vodij zdravstvene nege Klinike za interno medicino UKC Maribor, sodelavci oddelka za hematologijo in hematološko onkologijo, Klinike za interno medicino UKC Maribor Služba zdravstvene nege UKC Maribor.

Strokovni tim zdravstvene nege Oddelka za kožne in spolne bolezni ter Enote za neakutno bolnišnično obravnavo Liljana Kralj, strokovna vodja zdravstvene nege in sodelavci, Ksenija Kramberger, Zdenka Špindler, Zagorka Čordašević, Edisa Trumić, Sejada Musić, Branka Jambrović, Darja Rek, Zdenka Senekovič, Mojca Bombek, Mediha Keranovič, Marjeta Polančič, Brigita Potočnik, Helena Pšeničnik, Suzana Ptičar, Silva Kikl, Jožica Pokrivač, Zdenka Krajnc, Denis Kirbiš, Tadej Sutlaj, Tanja Kranjc, Lavra Sternad, Jožica Nikolaš, Lilijana Dajnko, Marica Matijaško, Jasna Jurič in Živana Krajnc.

Medicinske sestre in zdravstveni tehniki delujejo na različnih področjih zdravstvene nege, tako v hospitalnem kot ambulantnem delu oddelka, v neakutni bolnišnični obravnavi pacientov z vseh strokovnih področjih obravnave znotraj UKC Maribor, na področju bolnišnične higiene, prehrane in dietetike ter na drugih oskrbnih področjih.

Zaposleni v zdravstveni negi so med drugim strokovnim delom razvili tudi delo koordinatorja neakutne bolnišnične obravnave, prepoznan je njihov razvoj pri celostni in neprekinjeni zdravstveni obravnavi pacientov ter njihovih svojcev, od sprejema do odpusta v domače ali drugo okolje zdravstvene oziroma socialno varstvene obravnave ter pri sodelovanju s posameznimi ravni zdravstvenega varstva.

Zaposleni v zdravstveni negi pomembno sodelujejo pri razvoju ožjih področij znotraj stroke, kot so kompresijsko zdravljenje bolezni žil, zdravljenje ran z negativnim tlakom, biološkimi zdravili, s fototerapijo, medicinsko kozmetologijo ter zdravljenje spolno prenosljivih obolenj. Poklicne aktivnosti zdravstvene nege, ki izhajajo iz življenjskih aktivnosti posameznika – pacienta, v veliki meri vplivajo na ugodne izide zdravstvene oskrbe pacientov.

Z izjemnim prispevkom medicinskih sester se uspešno razvija tudi Šola atopijskega dermatitisa, obsežno zdravstveno vzgojno delo s pacienti in njihovimi svojci ter načrtovanje Ekipe za kronične rane.

Medicinske sestre razvijajo tudi področje strokovnega izpopolnjevanja zaposlenih, ki se srečujejo s tovrstnimi obolenji pacientov, tako znotraj kot izven zavoda, v širši mariborski regiji in izven, sa-

mostojno ali v sodelovanju z drugimi organizatorji strokovnih izpopolnjevanj. Izvajajo mentorstvo dijakom, študentom, pripravnikom in novo zaposlenim v zdravstveni negi, so klinične mentorice, habilitirane za področje zdravstvene nege kot strokovni sodelavci Fakultete za zdravstvene vede Univerze v Mariboru.

Zaposleni v zdravstveni negi aktivno sodelujejo z različnimi strokovnimi združenji, pri čemer večkrat sodelujejo z avtorskimi predavanji. So aktivne članice in člani strokovne Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v dermatovenerologiji, zastopani tudi v izvršnem odboru sekcije pri Zbornici – Zvezi, pri dejavnostih regijskega strokovnega Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor. Aktivno sodelujejo z društvom pacientov, med katerimi zelo dejavno tudi v Društvu psoriatikov Slovenije, podružnici Maribor.

Predlagatelj: asist. mag. Pij Bogomir Marko, dr. med., predstojnik oddelka s sodelavci Strokovni svet za zdravstveno nego UKC Maribor.

Častna članica društva Lucija Tekauc, viš. med. ses., univ. dipl. org., je diplomirala na Šoli za medicinske sestre v Mariboru, leta 1952. Takoj zatem se je zaposlila na otroškem kliničnem oddelku Pediatrične klinike v Ljubljani, kjer je ostala do leta 1956. Njena poklicna pot se je nadaljevala v Bosni, od koder se je po treh letih z družino vrnila v Maribor in pričela z delom na Šoli za otroške negovalke, v okviru bolnišnice. Leta 1961 je bila ta šola združena pod okrilje takratne srednje šole za medicinske sestre v Mariboru, imenovane Medicinska srednja šola, kjer je Lucija Tekauc prevzela vodenje »otroške smeri« ter pouk osnovne in specialne nege otroka, nato pa pouk patronažne dejavnosti. Organizirala je učno bazo za patronažno dejavnost, posvetovalnično službo in nego bolnika na domu. Leta 1962 je diplomirala na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani. Med obdobjem, ko je bila zaposlena na šoli, je za nadgradnjo svojega znanja in pridobivanje izkušenj prepoznala priložnosti tudi v tujini. Leta 1966 je prejela petmesečno štipendijo Svetovne zdravstvene organizacije za t. i. študij »Or-

ganizacija sestrskе službe v evropskih deželah«. Spoznala je zdravstveno varstvo in šolski sistem na področju zdravstva v Skandinaviji, kjer je obiskala Dansko, Švedsko in Finsko, v Veliki Britaniji ter na Poljskem.

Od leve proti desni: Darinka Klemenc, predsednica Zbornice – Zveze, Milena Frankič, Lucija Tekauc, prejemnica priznanja Častna članica, Ksenija Pirš

V okviru podiplomske prakse je s skupino absolventk pol leta preživela na Univerzitetni kliniki v Amsterdamu, kjer je delala v intenzivni negi nevroloških bolnikov na Nevrološki kliniki WILHELMINA GAST-HUIS AMSTERDAM. V letih od 1971 do 1974 je bila dva mandata predsednica Društva medicinskih sester Maribor. Vloga društva je bila zelo pomembna, pove, »saj je z izkušnjami starejših kolegic mlajše usmerjalo in oblikovalo njihov osebni pogled na stroko zdravstvene nege.« Zaradi težkih razmer, slabe in pomanjkljive zdravstvene osveščenosti prebivalstva so medicinske sestre zatrle mnoge bolezni, izboljšale so se higienske razmere, s tečaji o negi in pravilni prehrani dojenčkov pa je padala njihova umrljivost. Bile so pobudnice in organizatorice laične nege pacientov s tuberkulozo, reševale so njihove socialne probleme, prav tako so sodelovale pri organiziranju rejniške službe.

Leta 1973 je bila imenovana za glavno medicinsko sestro Splošne bolnišnice Maribor in to delo uspešno opravljala kar štiri mandatna obdobja. Tedaj je bilo v mariborski bolnišnici sistemiziranih 110 delovnih mest za medicinske sestre z diplomom višje zdravstvene šole, med zaposlenimi pa jih je imelo takšno izobrazbo 52. Premalo je bilo tudi inštrumentark in

srednješolsko izobraženih zaposlenih v zdravstveni negi, bolnišnico pa je čakala selitev v novo kirurško stolpnico. Možnosti zaposlovanja so bile majhne, delokrogi v zdravstveni negi niso ustrezali potrebam razvijajočega se okolja bolnišnične zdravstvene nege. Pri zdravstveni negi pacientov je sodelovalo več različnih profilov, strežnice brez izobrazbe, bolničarke, otroške negovalke, medicinske sestre s srednješolsko izobrazbo in višje medicinske sestre.

Višja šola za medicinske sestre je zaradi velikega pomanjkanja višjih medicinskih sester ustanovila študij ob delu za celotno severovzhodno Slovenijo. Organizirali so tudi izredni oddelek višje šole v Mariboru, kjer je Lucija sodelovala pri organizaciji mentorskega dela na bolniških oddelkih in praktične diplome, ki je sledila. Bila je mentor generacijam dijakov in študentov zdravstvene nege. V veliki meri je bila zaslužna za štipendiranje medicinskih sester. Šola in bolnišnica sta pripravili tečaj za inštrumentarke, ki je bil edini v tedanji Jugoslaviji, zato so se pri nas izobraževale tudi medicinske sestre iz drugih republik.

Odločila se je za študij na Visoki šoli za organizacijo dela v Kranju in ga leta 1981 tudi uspešno končala. Aktivno je sodelovala pri sistemizaciji delovnih mest in pri tem opredelila, kaj je negovalna enota in kako mora biti kadrovsko zasedena. Intenzivno si je prizadevala za zmanjševanje obstoječega nadurnega dela, ki je zaradi pomanjkanja medicinskih sester takrat močno prevladovalo in tako uspela z dodatnim zaposlovanjem medicinskih sester. Število zaposlenih v zdravstveni negi se je postopoma, a vztrajno povečevalo, ob vseh aktivnostih na področju izobraževanja in sodelovanja s šolami pa se je izboljševala tudi izobrazbena struktura zaposlenih. V bolnišnici so s sodelovanjem oskrbovalnih služb reorganizirali in ustrezno uredili oskrbo s perilom, odvoz odpadkov, dovoz hrane, pripravo sterilnega materiala, ustanovili so Komisijo za interhospitalne infekcije, organizirali centralno čistilno ekipo. Ob selitvi v kirurško stolpnico so uvedli t. i. tablet sistem delitve hrane pacientom. Med drugim so takrat poskrbeli tudi za prehrano zaposlenih med delom. Tudi ta zgled jo je spremljal od bivanja v

foto:jože p.

Amsterdamu, od koder so ga prevzeli, pove, in je v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor prisoten še danes.

Ob zavedanju pomena izobrazbe medicinskih sester je vselej zastopala izobraževanje v zdravstveni negi, že takrat pa je bila tudi zagovornica nadaljnega strokovnega izpopolnjevanja na specialnih področjih v zdravstveni negi in pridobivanja funkcionalnih znanj medicinskih sester. Bila je zagovornica standardov zdravstvene nege, »v času svojega poklicnega dela sem spoznala, da pri negi in oskrbi bolnika ni višjih in nižjih del, sleherni opravilo je pomembno. Izobrazba nam omogoča, da smo usposobljeni za zahtevnejša opravila, ne daje pa nam pravice, da se odtegujemo od osnovnih potreb bolnika«, je večkrat povedala.

Prispevek Lucije Takauc k razvoju zdravstvene in babiške nege v regiji je izjemno dragocen, njena vloga pri utrjevanju zavesti o pomenu poklicnega združevanja in stanovske pripadnosti pa neprecenljiva.

Predlagatelj: Pomočnica direktorja UKC Maribor za zdravstveno nego mag. Marina Brumen in članice Strokovnega sveta za zdravstveno nego
Ker smo jubilej obhajali v prazničnih decembr-

skih dneh, smo v druženju prepoznali priložnost za sprostitev in smeh, zato smo si po svečanosti ogledali komedijo *Ubežnici*. Preden smo se razšli, smo skupaj nazdravili prihajajočemu letu. *Bilo nam je lepo, pokazali smo, da cenimo, kar imamo! To ste, spoštovane kolegice in kolegi, pokazali s svojo prisotnostjo, ki v tako velikem številu kaže na to, da je izraz stanovske pripadnosti neprecenljiv! Hvala, ker ostajate zavezani svojemu osebnemu in strokovnemu razvoju ter ponosno pripadni svoji poklicni skupini, ne le za osebno dobro, temveč za uresničitev strokovnih prizadevanj, ki jih razvijamo že desetletja, za ljudi, ki jim namenjamo strokovno skrb in generacije stanovskih kolegic in kolegov, ki prihajajo!*

Hvala vsem, ki ste nas ob našem jubileju počastili s svojo družbo in izrekli voščila, priznanja in spodbudne misli, pokazali ste, da vloge, ki jo imamo v sistemu zdravstvenega varstva, ni mogoče prezreti.

Ksenija Pirš

Predsednica DMSBZT Maribor

Novoletni sprejem za vse zaposlene v UKC Maribor

Zadnji predpraznični dan v decembru je minil v prijetnem vzdušju za vse zaposlene, ki so se udeležili novoletnega sprejema v naši jedilnici. Zbrane je na začetku spodbudno pozdravil in nagovoril direktor UKC Maribor ter jim namenil nekaj besed o prihodnjih korakih, ki jih bomo s skupnimi močmi morali storiti za doseg ciljev v teh nezavidljivih časih. Druženje zaposlenih se je nadaljevalo ob odlični hrani pripravljene izpod rok kuharskih mojstrov bolnišnične kuhinje.

Š. P.

Zaposleni zbrani v glavni jedilnici UKC Maribor

Kurenti obiskali UKC Maribor

Tudi letos so kurenti obiskali UKC Maribor, kjer so s svojim značilnim plesom odganjali zimo. Prihod kurentov pomeni srečo v prihajajočem letu. Ob tem jih mora pozdraviti hišni gospodar, kar vsako leto opravi direktor UKC Maribor prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med. Kurenti so mu eden za drugim segli v roko, zaželeli srečo in mir, nato pa odplesali »korantov ples«. V skupini kurentov se je pod masko skrival tudi vodja glavne kuhinje UKC Maribor Daniel Šlamberger, ki je direktorju na koncu podaril ježevko. Kurenti so ples nadaljevali še po ostalih oddelkih UKC Maribor.

Vodja kuhinje skupaj s sinom oblečena v kurenta pozdravljata direktorja

O korantu ali kurentu

Korant ali kurent, kot mu nekateri pravijo, je tradicionalna pustna maska iz Ptujskega in Dravskega polja ter Haloz. Po tradicionalnem verovanju naj bi bil korant demon, ki je preganjal zimo in prebujal

naravo k pomladnemu življenju in rasti. Imel je kapo, ki je bila zadaj kosmata. Obrazni del je bil iz starega usnja s prišitim nosom in izrezanimi odprtini za oči ter usta. Imel je dolg rdeč jezik. Kapa je imela rogove iz usnja ali klobučevine, na koncu roga pa je bilo še gosje pero. Oblečen je bil v narobe obrnjen ovčji kožuh. Na hrbtu je imel privezan kravji zvonec, v rokah pa ježevko. Videti je bil, kakor da bi pravkar prišel iz pekla. Koranti se prepašajo še z železno verigo, na kateri visi pet kravjih zvoncev. Ti morajo dati pri poskakovanju ubrano melodijo. Na nogah imajo gamaše, ki so zelene ali rdeče barve, pletla so jih dekleta na poseben bodičasti način in pa seveda težke delovne čevlje, saj bi bila za koranta kar malce nerodna in neprijetna zadeva, če bi mu spodrsnilo na ledu in snegu v vsej tej težki opravi. Na koncu pa korant potrebuje seveda še ježevko, ki mu je včasih služila za orožje. Ježevko kurent drži v levi roki, saj z desno želi ljudem srečo in mir. Ježevka je tanjši leseni kij, ki ima na koncu prave ježeve bodice. Ježu se sname koža, se posuši in se na koncu pribije na palico. Celotna oprava je lahko težka tudi več kot 40 kilogramov, zato morajo biti fantje v kar dobri telesni kondiciji, da lahko za pustne dni v njej skačejo naokrog in preganjajo zimo. (Vir: spletna stran kulturnega društva – Koranti Rogoznica)

Š. P.

"Korantov ples"

Razstava ob kulturnem prazniku

Bolnišnična šola Klinike za pediatrijo je ob slovenskem kulturnem prazniku organizirala kulturni dan z naslovom "Pod okriljem glasbe in knjige". V sklopu kulturnega praznika je bila pripravljena razstava ustvarjalcev - otrok in mladostnikov, hospitaliziranih na Enoti otroške in mladostniške psihiatrije z naslovom "Zapisi obujenih spominov" pod vodstvom mentorice prof. likovne umetnosti Ingrid Ladinek Korez. Prekrasni izdelki otrok so bili na ogled vsem ljubiteljem umetnosti v sejni sobi Klinike za pediatrijo. Ob tej priložnosti so na kulturni dogodek povabili gosta prof. glasbene umetnosti Manča Kovačiča, ki je vodil glasbeno delavnico z naslovom "Bolnišnični orkester v ritmih Afrike". Otroke je naučil osnov igranja na inštrumente, s katerimi so zaigrali nekaj afriških ritmov. Otroci so uživali ob ustvarjanju različnih zvokov. Kulturni program se je naslednji dan nadaljeval z gostjo, mladinsko pisateljico Janjo Vidmar, ki je predstavila knjigo *Otroci sveta*.

Likovna razstava "Zapisi obujenih spominov"

Otroci ob igranju na inštrumente

izr. prof. dr. Nataša Marčun Varda, dr. med.

Zdrave slaščice za otroke na Kliniki za pediatrijo

December je čas praznikov in peke prazničnega peciva. S slaščicami se seveda najraje sladkajo otroci. Pogosto starši željam po sladkem ugodijo, a s slabo vestjo, saj vedo, da bel sladkor, bela moka in razni umetni dodatki škodijo njihovu zdravju. V ta namen so na tedniku 7 dni z akcijo "Naredim in podarim zdravo slaščico" v decembru 2012 ozaveščali, da so slaščice z zdravimi sestavinami lahko prav tako okusne in sladke. Vzdušje decembrskih dni in prazničnega peciva so ob tej priložnosti okusili tudi mali junaki na Kliniki za pediatrijo.

»Največ koristi lahko naredimo, če za zdravo prehrano

navdušimo otroke, zato smo pekli zdrave praznične dobrote skupaj z njimi, prav tako smo naše izdelke podarili otrokom v mariborski bolnišnici. Pekli in ust-

Vokalist Nejc Miklošič in Uroš Zagoranski na kitari

varjali smo pirine piškote, delali presno čokolado, čokoladne kroglice ter presenetili s kakšno okusno torto. Nekaj slaščic smo pripravili tudi za alergike na jajca in mleko,« je o pripravi na akcijo 7 dni povedala vodja projekta Simona Kolar Tomažič. Dobrodelno peko zdravih slaščic (brez škodljivega sladkorja in bele moke) je več kot 90 prostovoljcev vseh generacij pripravljalo v prostorih Osnovne šole Prežihovega Voranca v Mariboru.

Otroci in mladostniki na Kliniki za pediatrijo so se veselo sladkali z zdravimi slaščicami ob glasbeni spremljavi Brine Vrenčur (OŠ bratov Polančič), Uroša Zagoranskega in Nejca Miklošiča (OŠ Prežihovega Voranca).

Š. P.

Mlečna kraljica ozaveščala otroke o pomenu mleka na zdravje

Ob koncu leta je otroke na Kliniki za pediatrijo obiskala mlečna kraljica. Titula 5. mlečne kraljice Zelene doline Slovenije za leto 2012 je pripadla 21-letni Evi Keržič iz Vodice, ki si je krono prislužila s svojim znanjem s področja kmetijstva in mlekarstva. Poslanstvo mlečne kraljice, ki traja eno mandatno leto, je ozaveščati ljudi o pomenu uživanja visoko kakovostnih mlečnih izdelkov. Njena naloga je promovirati mleko in mlečne izdelke po celi Sloveniji. Obiskala je že vrtce, šole, sejme, konference o zdravi prehrani in prvič tudi otroke v bolnišnici – Kliniki za pediatrijo v Mariboru. Pri svojem delu spodbuja uživanje slovenskega mleka in mlečnih izdelkov. Otrokom je o pomenu mleka za zdravje in pridobivanju le-tega približala predvsem preko različnih ugank in anekdot.

Š. P.

Mlečna kraljica 2012 – Eva Keržič

Lutkovna predstava za otroke na Kliniki za pediatrijo

Po predstavi so otroci lahko ustvarjali figure iz gline

Otroci na Kliniki za pediatrijo so tudi v letošnjem prazničnem decembru uživali ob ogledu lutkovne predstave, ki jo je podarila Mestna občina Maribor (MOM). Predstavo z naslovom »Janček ježek« v izvedbi Lutkovnega gledališča Maribor je MOM poklonila namesto nakupa novoletnih voščilnic.

Janček Ježek je literarni lik slovenske ljudske pravljice. Ta govori o dečku Jančku, ki se je spremenil v ježka. Lutkovno predstavo je zaznamoval inovativen ustvarjalni pristop, saj je celotna gledališka igra potekala z ustvarjanjem likov iz gline. Otroci so po lutkovni predstavi imeli priložnost tudi sami ustvarjati različne figure iz gline ter poklepetati z glavno igralko predstave.

Š. P.

Slikanje na dežnike na Kliniki za pediatrijo

Na Kliniki za pediatrijo je ustvarjanje del vsakdana, ki polepša bolnišnične dni otrokom in mladostnikom. V ta namen se je minulo jesen na Enoti za otroško in mladostniško psihiatrijo porodila ideja, da bi otroci in mladostniki v okviru ustvarjalnih delavnic slikali na dežnike. Idejni vodji Sonja Poštuvan in

Ingrid Ladinek Korez sta otrokom želeli polepšati deževne bolnišnične dni ter jim podariti nekaj za spomin na bivanje na Enoti. Izvirno idejo so podprli tudi sodelavci Klinike za pediatrijo, za kar so jim otroci zelo hvaležni.

Š. P.

Ustvarjalci z mentoricama in pisanimi dežniki

Europark doniral bolnišnični šoli

Ob koncu leta 2012 je Europark izkazal humanitarno pomoč bolnišnični šoli Klinike za pediatrijo UKC Maribor, ki deluje v okviru Osnovne šole Bojana Iliča. Učitelji bolnišnične šole so prosili za pomoč pri nakupu računalniške opreme in za ta namen prejeli vrednostni bon v višini 1000 EUR. »Europarkova pomoč nam v teh časih ogromno pomeni, saj nam bo omogočila nakup računalniške opreme, ki jo bomo učitelji uporabljali pri svojem delu. Ob tej priložnosti se vodstvu in zaposlenim v Europarku iz srca zahvaljujemo,« je ob prejemu donacije povedala vodja bolnišnične šole Alenka Prah.

Š. P.

Nastop učencev bolnišnične šole

Simona Mandl (levo) in Alenka Prah (desno)

Rdeči križ podaril igrače za otroke

Krajevna organizacija Rdečega križa Rogoza je del igrač zbranih v mesecu decembru podarila tudi otrokom na Kliniki za pediatrijo. Igrače so zbirali otroci osnovne šole in vrtca iz Hoč. V paketu je bilo veliko družabnih iger, sestavljanek, avtomobilov in kock, katerih so otroci na Kliniki za pediatrijo vedno veseli.

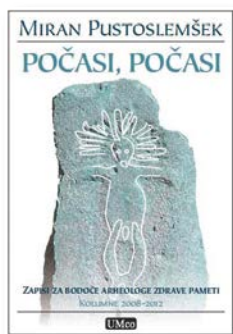
Š. P.

Predstavniki Krajevnice organizacije Rdečega križa Rogoza skupaj s predstojnico in strokovno vodjo zdravstvene nege Klinike za pediatrijo

Predstavitev knjige Počasi, počasi

Ustvarjanje na kulturnem področju je vse bolj značilno tudi za nekatere naše zdravstvene strokovnjake. Pisateljsko žilico razvija tudi znani slovenski psihiater, antropolog ter vodja Enote za forenzično psihiatrijo Psihiatričnega oddelka UKC Maribor, mag. Miran Pustoslemšek, ki je pred kratkim izdal svojo prvo knjigo z naslovom Počasi, počasi. Avtor knjige je od leta 2008 redni kolumnist sobotne priloge časopisa Večer. Knjiga tako predstavlja zapise za bodoče arheologe zdrave pameti, v katerih so izbrane kolumne, ki so izhajale v sobotni prilogi dnevnika Večer v letih od 2008 do 2012. Ob tej priložnosti je avtor želel knjigo predstaviti tudi vsem sodelavcem v UKC Maribor. Na predstavitvi knjige, ki je potekala 15. 1. 2013 v veliki predavalnici kirurške stolpnice, je pogovor vodila asist. mag. Anica Prosnik, dr. med., spec. klinične psihologije, za posebno glasbeno vzdušje pa sta poskrbeli Simona Vake na flavti in violinistka Vesna Čobal. Za vse poslušalce je odlomek iz knjige prebrala Lara Banovič, ki razkriva, od kod prihaja ideja za naslov knjige: »Neki Masaj me je na zanzibarski plaži vprašal, od kod sem. Ko sem mu odgovoril, mi je povedal, katero besedo ga je naučila dama iz naših krajev. Rekel je: "Počasi, počasi ...".« (Odlomek iz knjige Počasi, počasi: Počasi, počasi, stran 111)

Naslovnica knjige
»Počasi, počasi«

Prof. dr. Dušan Radonjič je takole komentiral avtorja in njegovo knjigo: »Avtor knjige, znani slovenski psihiater, ne le da zna opazovati družbene, sociološke in osebne probleme, zna jih globoko občutiti v sebi, prenesti v svoji notranjosti, zna »ogovarjati« svoj čas in človeka v njem. S svojim esejističnim razmišljanjem je predstavil duhovno podobo sodobnega človeka, ki je sprejel naravne in duhovne vrednote, z njimi pa tudi nasprotja in anomalije, v katerih je človekova duša pogosto raztrgana in ranjena. Zato pričujoče delo izzveni kot klic, poziv človeku, naj sredi sodobne razdrobljenosti odkriva in gradi

Avtor knjige Miran Pustoslemšek

celotnost in etične vrednote v novi, spremenjeni resničnosti. Izbrati je potrebno samo pravo pot na križiščih življenja, pomiriti človekovo zaprtost, pomiriti njegov strah in ga narediti dostopnega za njegovo pravo moč. In prav to nam v svoji knjigi pomaga iskati dr. Miran Pustoslemšek.«

Odlomek iz knjige Počasi, počasi: Povsod sami levi in orli, stran 57:

»Če bi se kaj naučili od labodov in ugotovili, da je Drava reka, bi se morda kdo spomnil, da bi lahko ob reki naredili riviero, kot jo imajo že v marsikaterem evropskem mestu. To sicer ne bi bila Copacabana, ampak vseeno bi bilo privlačneje na nabrežju videti polne ležalnike kot pa avtomobile. Da o ladjah in splavih sploh ne govorimo. Še labodi bi bili zadovoljni, ko bi jim pred nos padel kak list solate ali oliva iz pravkar popitega koktajla.«

Za konec naj vam zaželimo prijetno in predvsem počasno branje nove knjige Počasi, počasi.

Š. P.

Glasbena popestritev Simone Vake (levo) in Vesne Čobal (desno)

Razstava slikarskih del ruskega umetnika Jurija Kravcova

Univerzitetni klinični center (UKC) Maribor je v letu Evropske kulturne prestolnice povezoval strokovnost z umetnostjo. Delo naših strokovnjakov bi lahko primerjali z umetniki, saj tudi zdravstveni strokovnjaki na poseben način ustvarjajo podobo zdravja. Ob pomoči organizatorja razstav Milana Vojnoviča smo v decembru gostili priznanega ruskega slikarja Jurija Kravcova in na ogled ponudili poseben izbor njegovih slikarskih del, katerih glavni motiv so ženske. Za pristno rusko vzdušje je na otvoritvi razstave poskrbel ruski duet "Duo Balalajka" v sestavi Aleksej in Nataša Ermakov, in sicer z izvedbo tradicionalne ruske glasbe. Glasbeni par, ki prihaja iz ruskega mesta Samara, je v Sloveniji glasbeno dejaven že vrsto let; Aleksej sodeluje z Vladom Kreslinom, Nataša pa poučuje na glasbeni šoli v Žalcu.

Glasbeni par iz Rusije "Duo Balalajka"

O ruskem umetniku, ki z lepoto sega v dno duše

Jurij Kravcov, avtor slikarskih del, se je rodil 14. oktobra 1959 v Millerovem ob Rostovu na Donu na jugu Rusije. V Rostovu je končal študij Dekorativne uporabne umetnosti na Likovni Akademiji Grekova. Kot slikar se je v 80-ih letih udeleževal številnih razstav in akcij ruskega underground gibanja v St. Petersburgu. Ustvarjalno pot je nadaljeval v Bolgariji, kjer je razstavljal svoja dela v centralni galeriji „Otečestvo“. Sodeloval je pri več kot 80-ih individualnih in skupinskih razstavah v Rusiji, Bolgariji, na

Nizozemskem, Finskem, v Švici, Italiji, Avstriji in tudi Sloveniji.

Umetnostna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn avtorja vidi takole: »Akademski slikar Jurij Kravcov, ki živi in ustvarja v Ljubljani, je v slovenski prostor vstopil pred dvema desetletjema in vanj vnesel delček kulturološke drugačnosti, ki ga je osebno in likovno zaznamovala. V razstavnem izboru del se akademski slikar Jurij Kravcov predstavlja z motivom obrazov žensk. Zdi se, da se avtor zavzeto ukvarja z eno samo portretno izbranko, vendar ji namenja različne vloge ter jo vodi v različna stanja in razpoloženja, zato njena podoba doživlja niz variabilnih avtorskih predstavitev. Na obličju njegove ženske (žene) izstopajo široko odprte oči, v katerih je zaznati odmev ikonskega slikarstva. Prostori, v katere je umeščena njegova portretiranka, niso definirani s podrobnostmi, so pa idealen pros-

tor za izživetje avtorjeve dekorativne naravnosti, s katero v polja slikovnega ozadja zariše dele nekakšnega estetsko popolnega vzorca oz. ornamenta. Vsebina se spreminja, forma in stil ostajata. Risba je njegov avtorski simbol prepoznavnosti, njegove odločnosti, s katero gradi značilen konstrukcijsko trden svet, barve pa so odraz njegove notranje miline, utišanosti in poduhovljenosti».

Š. P. Od leve proti desni: Milan Vojnović, Nataša Ermakov, Jurij Kravcov in Aleksej Ermakov

Uspešno zaključena akcija zbiranja zamaškov za Simona

Pred približno letom dni se je pričela dobrodelna akcija z naslovom Za Simona. Namen akcije je bil zbrati finančna sredstva za nakup nožnih protez za Simona Vogrinca, ki je naš sodelavec. Po njegovih besedah je bil odziv ljudi po vsej Sloveniji neverjeten, mogoče tudi nepričakovan. Potrebno je bilo verjeti v uspeh! Ljudje, podjetja in organizacije so pristopili na pomoč z doniranjem finančnih sredstev, materiala za prilagoditev doma, s storitvami oziroma kakršnokoli obliko pomoči, pa tudi s toplo besedo in pozitivno mislijo. Seveda pa je bila veliki večini najbolj dostopna akcija zbiranja zamaškov. S pomočjo ekipe Centra za odnose z javnostmi, marketing in informatiko, predvsem Špele Pavlin, ter posluhom vodstva, smo se te akcije lotili tudi v UKC Maribor. V enem letu se je s sodelovanjem zaposlenih, zunanjih sodelavcev, pacientov ter obiskovalcev zbrala zelo lepa količina zamaškov (o točni številki nimamo podatka). Na kar 19 lokacijah po naši bolnišnici so se tedensko polnile škatle z zamaški vseh barv in oblik, kar je zares vredno spoštovanja in pohval (za primerjavo: koliko časa potrebujemo doma, da napolnimo eno normalno nakupovalno vrečko z zamaški?). Zelo nadobudni in vestni zbiralci so predvsem otroci in kar nekajkrat smo med pobiranjem zamaškov našli tudi kakšno otroško risbico z lepo mislijo za Simona, kar je tudi nam, ki smo pobirali zamaške, vlilo dodatno voljo in veselje.

Z velikim zadovoljstvom pa sporočamo, da je Simonu ob odzivu in pomoči dobrosrčnih ljudi uspelo zbrati potrebno količino zamaškov. Akcija zbiranja zamaškov je torej zaključena. Glede na odziv ljudi in poslanstvo ustanove UKC Maribor – pomagati ljudem, pa smo mnenja, da bi bilo potrebno takšno akcijo peljati naprej in morda pomagati še komu.

Mali Gal pomaga pri zbiranju zamaškov

V imenu Simona ter vseh nas, ki smo ob njem in pri akciji sodelujemo tudi organizacijsko (sodelavci, prijatelji), bi se rad iskreno zahvalil za pristop in pomoč. Pravih besed za vse te občutke ne najdem, je le skromna beseda HVALA. Simon bo večno hvaležen vsakemu posebej za izkazano pomoč in podporo. Ponovno je zmagala MOČ VOLJE.

Miha Stojko s sodelavci z Oddelka za psihiatrijo in prijatelji

19. zimske športne igre zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije

»Tako, uspelo nam je!« so bile moje prve misli na podelitvi priznanj najboljšim smučarjem. Še ob koncu leta 2012 je zaradi vsesplošne finančne krize kazalo, da UKC Maribor na 19. zimskih športnih igrah sploh ne bo sodeloval. Zato smo navdušeni smučarji takoj začeli iskati rešitve, kako pridobiti finančna sredstva in s tem našim zaposlenim omogočiti dobro smučarsko tekmo in sproščeno druženje. Tik pred zdajci je postalo jasno, da bomo na igrah sodelovali. Sponzorji so se velikodušno odzvali in 94 zaposlenih si je v petek, 1. februarja 2013, uredilo dopust ter se potegovalo za odličja na progi Cojzerica na Arehu. In če je na začetku kazalo, da nas sploh ne bo zraven, smo v skupnem

seštevkju ekip osvojili prvo mesto. Naš sodelavec Goran Zabavnik pa je še eno leto zapored dokazal, da je najhitrejši smučar med tekmovalci zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije. Po napeti smučarski tekmi je sledila svečana podelitev priznanj in večerja ob izbrani glasbi. Športnega duha in dobre volje ni manjkalo. Čestitke vsem, ki so pripomogli k naši uvrstitvi, in hvala spodaj omenjenim sponzorjem, ki so nam omogočili sodelovanje na naših že tradicionalnih smučarskih igrah.

*Rebeka Gerlič, univ. dipl. ekon.
predsednica Komisije za šport in rekreacijo*

Uvrstitev sodelujočih ekip in število doseženih točk:

1. UKC Maribor	1.268,35
2. ZD Maribor	1.140,71
3. ZZV Maribor	972,05
4. ZD Slov. Bistrica	581,95
5. Farmadent	386,18
6. Mariborske lekarne	220,96
7. ZD Lenart	94,34

Tekmovalci so bili razdeljeni v starostne skupine. Rezultati do 5. mesta so naslednji:

Skupina A - ženske do 30 let

1. Urška Klemenčič, ZD Maribor
2. Anja Magajna, ZZV Maribor
3. Urška Mueller, UKC Maribor
4. Janja Volmajer, ZD Maribor
5. Andreja Mitkovič, ZZV Maribor

Skupina B - ženske od 31 do 40 let

1. Alenka K. Antolinc, ZD Slov. Bistrica
2. Jelka Mlaker, ZD Slov. Bistrica
3. Jadranka Beber, UKC Maribor
4. Milena Oblonšek, ZD Slov. Bistrica
5. Rebeka Gerlič, UKC Maribor

Skupina C - ženske od 41 do 50 let

1. Tanja Javernik, ZD Slov. Bistrica
2. Alenka Polanec, Mariborske lekarne
3. Sandra Klep, UKC Maribor
4. Pija Rep, ZZV Maribor
5. Ingrid Vivod Rajh, UKC Maribor

Skupina D - ženske, starejše od 50 let

1. Vera Fridau, UKC Maribor
2. Majda Vukmanič, ZD Maribor
3. Olga Zalar, ZD Maribor
4. Živa Lorbek Rebernik, UKC Maribor
5. Brigita Hekič, UKC Maribor

Skupina A - moški do 35 let

1. Goran Zabavnik, UKC Maribor
2. Domen Klemenčič, ZD Maribor
3. Aleš Karničnik, ZD Lenart
4. Goran Krasič, ZD Maribor
5. Niko Kavčič, UKC Maribor

Skupina B - moški od 36 do 45 let

1. Zmago Krajnc, UKC Maribor
2. Andrej Moličnik, UKC Maribor
3. Lovro Arnuš, ZZV Maribor
4. Davorin Vesenjaj, ZD Maribor
5. Damjan Vidovič, UKC Maribor

Skupina C - moški od 46 do 55

1. Andrej Čretnik, UKC Maribor
2. Peter Leskovar, UKC Maribor
3. Matjaž Žunkovič, ZD Slov. Bistrica
4. Silvo Koder, UKC Maribor
5. Aleš Gutmaher, ZZV Maribor

Skupina D - moški, starejši od 55 let

1. Milovan Guzelj, Farmadent
2. Dušan Robnik, ZD Maribor
3. Igor Domanjko, ZZV Maribor
4. Milan Soršak, UKC Maribor
5. Davorin Geč, ZD Maribor

Sponzorji 19. zimskih športnih iger

+PHARMAMED
INOVACIJE, KI REŠUJEJO ŽIVLJENJA

Thomy F. E., d.o.o.

MEDIS zdrave vrednote

mark medical™
empowering healthcare.

CARDIO MEDICAL

SINDIKAT
UKC
MARIBOR

PREVOZI BOLNIKOVI

Ribiči UKC Maribor aktivni tudi v letu 2012

Za svoj največji družabni projekt štejejo ribiči tradicionalni »fiš piknik«, ki ga organizirajo vsako leto v mesecu juniju. Tudi v preteklem letu je bilo tako, saj ta dan velja tudi za »dan odprtih vrat«.

V soboto, 16. junija, je ob ribniku v Pivoli bilo že navsezgodaj slišati himno Ribiške sekcije UKCM »Toni je pa ribo ujel« v izvedbi glasbenika Toneta Hercoga, ki velja tudi za prvo ikono mehiške glasbe v Mariboru. Na naši brvi je obiskovalce čakal aperitiv, kaj kmalu pa tudi domač kruh in zaseka.

Kljub dobri vremenski napovedi se je na pikniku zbralo le okrog petdeset udeležencev. Še prav posebej smo se razveselili našega prvega in dolgoletnega predsednika sekcije ter častnega člana prim. dr. Zlatana Turčina, ki ima zagotovo največ zaslug, da je v bolnišnici ta sekcija sploh zaživela, in da ribiči vzdržujejo tradicijo športnega ribolova. Žal ga je bolezen kar za nekaj časa priklenila na bolniško posteljo. A ker je borec in povrh še vztrajen – skupaj s svojo družino – smo se lahko ponovno razveselili snidenja z njim in mu izrekli dobrodošlico.

V našo družbo smo povabili tudi predstavnike Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede ter vodstvo UKC Maribor, ki pa se našega druženja žal niso udeležili. Z največjim veseljem bi v naši družbi pozdravili tudi župana občine Hoče – Slivnica, kamor »naša posest« tudi spada. Žal smo županu omenjene občine lahko izrekli samo javno zahvalo za dosedanje pomoč. Vendar naj ne pozabi, da ga že leta vabimo na sprostitev ob ribniku. Povabilo našemu »častnemu članu« torej velja še naprej.

Ob pripravah in na sami prireditvi je bila ves čas predsednica sindikata UKC Maribor gospa Darinko Auguštiner, ki se je trdno odločila, da ji pripadajo tri odpravnine. Zato smo izkoristili tudi to priložnost, da smo se ji na simboličen način zahvalili za vso sodelovanje in podporo, ki jo je Ribiška sekcija uživala v njenih letih vodenja sindikata. Podelili smo ji »častno članstvo v sekciji« in ribiški stol. Še naprej si želimo srečanj in druženj ob takšnih ali drugačnih priložnostih.

Med najbolj uspešnejše in obiskane piknike šteje tisti iz leta 2011, ko smo našli preko 120

udeležencev. Za vse tiste, ki so bili letos prvič z nami in za vse tiste, ki v lekarni že stojijo pri linici »brez recepta«, smo preleteli nekaj zgodovinskih podatkov.

Pred dobrimi 28 leti so v roke vzeli krampe, lopate ter zavihali rokave in iz opuščenega ribnika v Pivoli (pod stavbo, kjer se je včasih nahajal oddelek za psihiatrijo) uredili oazo miru - lepo vzdrževan in negovan ribnik z okolico, kjer se družijo, tekmujejo v športnem ribolovu, enkrat letno pa povabijo medse tudi ostale sodelavce UKC na tradicionalno prireditev »fiš piknik« oz. tako imenovan »dan odprtih vrat«.

Malo smo pobrskali tudi po zgodovinskih virih in ugotovili, da so se lastniki te posesti že nekajkrat zamenjali. Lastniki tega zemljišča do druge svetovne vojne so bili grofi Pobri. Ker so bili na tem mestu dobri vodni viri, so nemški jetniki ob koncu 2. svetovne vojne iz mlake naredili velik ribnik, v katerem so se domačini kar nekaj let kopali in vozili s čolni. Po letu 1955 pa je bila skrb za ribnik opuščena, zato je popolnoma zarasel. Po letu 1984 je po zaslugi vztrajnih in delovnih ribičev začel dobivati svojo današnjo podobo. Leta 1994 je Ekonomijo Pohorski dvor prevzela v upravljanje Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede Maribor, s katero smo podpisali dogovor, da ribniki še nadalje ostajajo v upravljanju Ribiške sekcije SBM oz. sedanjega UKC-ja. Upamo, da bo še dolgo, dolgo tako.

Ribnik s svojo okolico pa ne daje užitkov samo ob športnem ribolovu; ob njem se je mogoče sprehajati v senci stoletnih jelš, poslušati najbolj uglaseno petje ptic, spremljati račjo družinico, opazovati okorno želvo... Nudi torej številne možnosti za sprostitev, med drugim tudi fotografske izzive, saj smo v preteklih letih imeli že kar nekaj priložnostnih razstav na to temo.

UKC Maribor se ponaša z bogato fotografsko tradicijo, saj med sodelavci najdemo kar nekaj takšnih, ki se ljubiteljsko ukvarjajo z umetniško fotografijo. Velike zasluge za to ima zagotovo član Ribiške sekcije UKCM, upokojeni prim. dr. Zlatan Turčin, ki je dolga leta vodil razstavišče na Kliniki

za pediatrijo. Pot v svet umetniške fotografije pa je odprl tudi naši sodelavki, dolgoletni tajnici RS Aniti Kirbiš, ki je že pripravila priložnostno razstavo z naslovom »Ob ribniku«. Ker so okvirji prav tako umetniško delo naših mizarjev (iz brezovine), smo letos dopolnili kronološko predstavitev »ribiških carjev« in obiskovalcem še enkrat vse to postavili na ogled v ribiški hišici.

Ribiči so trdno upali, da se bodo lahko postavili s težko pričakovano pridobitvijo, ki so se je ljudje najbolj razveselili že po drugi svetovni vojni ali pa malce kasneje – dobili naj bi elektriko, ki je praktično na pragu naše ribiške hišice. Zadeva pa se je ustavila v »domači hiši« na Ljubljanski ulici 5. Upamo, da nam bo v bližnji prihodnosti v 21. stoletju le zasvetila »luč«.

Tako na »fiš pikniku« aktualnemu Ribiškem carju, starosti ribiške sekcije, ki se je reci in piši, nekje leta 1955 še kopal in vozil s čolnom po tem ribniku, gospodu Ferdu Dolinšku, ni bilo treba prerezati trobojnice. Mi pa smo zaploskali dobri volji župana občine Hoče – Slivnica za vsa prizadevanja, prizadevnim ribičem in »ribiškem carju« Tonetu Kušarju, ki je nadzoroval dogajanje ob ribniku.

Organizatorji smo upoštevali vse kategorije obiskovalcev, zato smo pripravili bogat program športno-družabnih iger in srečelov. Upamo, da je kuhar Peter zadostil vsem, še tako zahtevnim kulinaričnim užitek, saj ni manjkalo klasične ponudbe z žara, pa tudi postrvi, morskih sadežev, grške solate... Za posladek pa so prilegle odlične domače gibanice. In vse to je bilo možno pridno zaliti s pijačami po izbiri. Petru gre še posebna zahvala, saj smo ga »okupirali« prav na njegov rojstni dan.

Tako veselo in razigrano je bilo ob ribniku ves dan. Med obiskovalci je bilo tudi precej otrok.

Rdeča nit naših tradicionalnih piknikov je ribolov žensk z bambusovimi palicami, ki je trajal eno šolsko uro. Za to priložnost jih Radio City vsako leto obleče s svojo blagovno znamko majic. Poleg priznanj so prejele praktične nagrade donatorjev, zmagovalka Cvetka Bombek pa je postala častna članica ribiške sekcije. Drugo mesto je osvojila Ivanka Kirič, tretje pa Jolanda Zadravec.

Sledilo je tekmovanje v ribolovu z bambusovimi

palicami za pionirje pod budnim očesom staršev. Prvo mesto je osvojil Kevin Bida, drugo Jure Ilešič, tretje pa Alex Kovačec. Vsi tekmovalci so prejeli praktične nagrade donatorjev in priznanja, ki jih je podeljeval Kai Kirbiš, dvakratni državni prvak v gimnastiki.

Cicibani so se pomerili v prav posebnem ribolovu - v improviziranem ribniku (bazenčku na trati), v katerem so z magnetki lovili papirnate ribice. Največ ribic v svojem vedru je imela Lana Bida, drugi je bil Žiga Pevec, tretja pa Adrijana Bida, ki je ujela tudi zlato ribico.

Imeli smo tudi čas za karaoke, najmlajše pa je s kitaro in nekaj pesmicami razveselila Franja, ki je sicer vodila srečelov in družabno igro »moški proti ženskam«.

Svojo priložnost so tudi letos dobili moški, saj so lahko iskali »skriti zaklad« v grmovju in koprivah, donatorji le-tega pa so bili pridelovalci vin.

Zahvaljujemo se številnim donatorjem, ki so se odzvali in sodelovali pri organizaciji fiš-piknika 2012.

S tem pa še ni bilo konec letošnjih ribiških aktivnosti. Sledilo je še kar nekaj delovnih akcij in tekmovanj v športnem ribolovu.

Konec avgusta so se pomerili na najbolj prestižnem tekmovanju za ribiškega carja. Najbolje se je odrezal Milan Robar in si tako prislužil časten naziv Ribiški car 2012/2013. Poleg svečane oprave je dobil tudi posebne zadolžitve in priznanje. Zgodilo se je še tekmovanje za »somičev pokal«, za zaključek tekmovalne sezone pa tekmovanje s plovcem »na drobiž«, ko so ribiči zabeležili rekorden ulov. Ker gre za športni ribolov, je vsem ribicam v našem ribniku bilo podarjeno še nadaljnje življenje.

Anita Kirbiš

Zahvale

Lepo pozdravljeni dr. Mujezinović!

V vašo porodnišnico že dve leti prihajam kot spremljevalka porodnic. Večinoma spremljam tiste nosečnice, katerih partnerji se odločijo, da ne bodo prisostvovali porodu ali pa pare, ki so imeli prvo izkušnjo zahtevno, in tiste, ki jih je strah prve porodne izkušnje. Pomenim jim varnost, ker se družimo skozi vadbo in pripravo na porod 6 mesecev pred porodom in jim v novem okolju predstavljam znani obraz.

Zahvaljujem se celotnemu kolektivu babic in porodničarjev, ker me tako lepo in odprto sprejmete v porodne sobe. Na leto obiskuje mojo vadbo za nosečnice več kot 100 bodočih mamic iz Maribora in še nekaj iz Slovenske Bistrice. Z januarjem 2013 pa širim svojo vadbo za nosečnice in igralne urice za dojenčke tudi na Ptuj in Lenart. Občasno si kot skupina pridemo ogledat porodne sobe, kjer smo zmeraj dobrodošli. Imate čudovito skupino babic. Kadarkoli imam kakšno vprašanje, se lahko obrnem na Rosemarie Franc, Eriko Marin, Bojana, Ireno, Marto ali Zdenko. Tudi mlade babice so zelo prijazne, znajo prisluhniti potrebam porodnice, predvsem Jasna Gumze in obe Meliti. Zelo se znajo vživeti v dogajanje in hitro ugotovijo, kakšen način bi porodnici ustrezal - ali gre za naravni porod ali kaj drugega.

Mislim, da so "moje" nosečnice bolj pripravljene tudi zaradi delavnic in vadbe in sodelovanje se lažje vzpostavi.

Priporoča me tudi prof. Borko, ki se je posebej podrobno pozanimal o mojem delu. Napisal mi je obširno priporočilo, ki bo tudi objavljeno.

Pred kratkim je v decembrski številki najbolj prodajane ženske revije Lepota in zdravje izšel članek o doulah, kjer omenjam sodelovanje z mariborsko porodnišnico. Članek lahko najdete tukaj: <http://www.izidora.si/mediji.html>

Hvala za priložnost, ki mi jo dajete. Če vas zanima moje delo, si lahko ogledate internetno stran www.izidora.si.

Prijetne praznike in uspešen zaključek leta vam želim ter upam, da bom še naprej dobrodošla pri vas.

Izidora Vesenjsek Dinevski

Pozdravljeni!

Želela bi pohvaliti očesni oddelek (2. nadstropje) za izjemno prijaznost, doslednost in sodelovanje pri zdravljenju našega sončka Denisa. Ob poškodbi našega Denisa smo bili zelo prizadeti, ampak vse skupaj smo lažje prenašali, saj nam je dr. Tomaž Gračner ob samem sprejemu vse lepo razložil, predvsem pa je bilo za nas pomembno, da je na zelo prijazen način razložil vsako stvar, ki jo je naredil, tudi Denisu. Čeprav še nikoli ni imel zdravstvenih težav, se ni ničesar bal in tudi tega ne, ko mu je povedal, da bo moral ostati v bolnišnici in za to gre zahvala dr. Gračnerju, ker mu je vse lepo, prijazno in z ljubeznijo v obeh razložil. Sama sem bila zelo razburjena in sem mu bila iz srca hvaležna za vse lepe in pomirjajoče besede, ki jih je izrekel, saj s tem ni pomiril samo Denisa, ampak tudi mene. Ves čas našega bivanja v bolnišnici se je zelo trudil, ga nenehno imel pod kontrolo in nas bodril. Sama imam kar nekaj izkušenj z zdravniki (tudi neprijetne), ampak moram povedati, da tako strokovnega, prijaznega odnosa še nisem bila deležna in zelo sem srečna, da se je tako zavzel za našega otroka. Hvala tudi dr. Pahorjevi in vsem sestram na oddelku.

*Iz srca hvala,
Marjeta Brumen*

Zahvale

Pozdravljeni,

28. 10. 2012 sem v mariborski porodnišnici rodila sinčka Davida. Iz intenzivne nege sem bila nameščena v 2. nadstropje mariborske porodnišnice. Celotnemu osebju mariborske porodnišnice se iskreno zahvaljujem za vso skrb, ki je bila potrebna pri številnih zapletih pri mojem porodu.

Želela pa bi posebej izpostaviti sestro Danijelo, ki je imela med drugim v oskrbi sobo 1 v 2. nadstropju, in se ji zahvaliti za izkazano prijaznost, pripravljenost pomagati kljub obilici dela, nasvete in skratka srčno človekoljubnost, ki je je na vsakem koraku premalo. Rodila sem 1. otroka in bila po prihodu na oddelek iz intenzivne nege kar malo izgubljena. Sestra Danijela je bila tista, ki je to opazila in mi nudila vso pomoč, da sem se znašla in mi je bilo tisočkrat lažje. Iz mojega obraza je izginila zaskrbljenost in solze. Hvala. Moj mali sinek David je imel težave; rodil se je z 2880g in v bolnici izgubil 250g, sedaj pa zelo dobro napreduje. Bolnišnico sem zapustila 2. 11. 2012, sedaj ima že 3370g in imava se zelo lepo.

Hvala in lep pozdrav!
Cvetka

Zahvala

Radi bi se zahvalili celotnemu osebju Oddelka za gastroenterologijo, še posebej prim. Cvetki Pernat, dr. med., ki je vsa ta leta (7 let) skrbela za ženo in mamó Sonjo Cesar, ji vedno ji dajala nova upanja in strokovnost. Hvala tudi sestri Darji Lorbek, ki je vedno znala pomagati in nameniti lepo besedo.

Seveda pa ne smemo pozabiti na Oddelek za intenzivno interno medicino, kjer so ji lajšali bolečine v zadnjih trenutkih njenega življenja.

Vse pohvale celotnemu osebju za izkazano prijaznost in vljudnost.

Iskrena hvala.

mož Zvonko Cesar, sin in hči z družino

Zahvala

Za uspešno in strokovno vrhunsko opravljeno operacijo ter spoštljiv in tople odnos se prisrčno zahvaljujem asist. Robertu Baliju, dr. med., spec. Hvala tudi vsem požrtvovalnim, predanim in vzornim sestram v drugem nadstropju ginekologije in v intenzivni negi.

Hvaležna pacientka
Marija Švajncer

Spoštovani!

Rad bi pohvalil in se tudi iskreno zahvalil celotnemu osebju na oddelku za urologijo (14. nad.), kjer sem bil 14. 11. 2012 in ponovno 17. 11. 2012 hospitaliziran zaradi ledvičnih kamnov.

Ko se človek nenadoma znajde v bolnici, iztrgan iz svojega okolja, v neznosnih bolečinah, mu hitra in strokovna pomoč pomeni ogromno. Že na urgenci sem bil takoj sprejet in pravilno obravnavan, kar je omililo prvi šok. Zatem sem bil sprejet na oddelek za urologijo.

Vso osebje, s katerim sem imel stik, je bilo izredno prijazno in ustrezljivo. Strokovnost in organizacija dela, higienski standardi in prehrana so bili na zelo dobrem nivoju. V takšnem okolju sem se kot pacient dobro počutil, saj sem bil obkrožen z ljudmi, ki imajo posluh za človeka in jim zanj ni nič odveč ali težko storiti.

Ničkolikokrat so me vprašali: "Kako se počutite? Ali vas boli? Potrebujete kaj?" Kadar sestra ob 23h zvečer posebej skuha zdravilni čaj, veš, da je to odločitev skrbne sestre in ne naučena rutina. Zdravnik se je prav tako še po viziti večkrat oglašil na pogovor, povprašal kako je kaj in komentiral stanje.

Še enkrat iskrena hvala vsem!

S spoštovanjem,
Aleš Milosavljević

Zahvale

Zahvala

Delaj dobro, kolikor zmoreš, z vsemi sredstvi, ki jih premoreš, na vse načine, ki jih zmoreš, na vseh krajih, kjer lahko, vsem ljudem, ki jih dosežeš, tako dolgo kot le zmoreš.

(John Wesley, 1703 - 1791)

Celotnemu osebju travmatološkega oddelka se zahvaljujem za nego in potrpljenje. Upam, da nisem bila naporna bolnica. Svoje poslanstvo opravljate z ljubeznijo in sočutjem, kar je vredno pohvale. Marsikdaj se ne zavedamo tega.

Vse lepo pozdravljam in premalo je, da rečem samo hvala.

S spoštovanjem!

Nevenka Festić

Zahvala

Januarja 2013 sem bila operirana na hrbtenici v vaši ustanovi. V mojem življenju je to bila že deveta hospitalizacija zaradi operativnega posega, zaradi česar imam zelo raznolike izkušnje v različnih kliničnih okoljih.

Želim poudariti, da sem z obravnavo pri vas izjemno zadovoljna in pozitivno presenečena, za kar se zahvaljujem operaterju asist. dr. Gregorju Rečniku, dr. med. spec., za izjemno človeški in profesionalen pristop ter vrhunsko izvedbo operativnega posega. Prav tako velja posebna iskrena zahvala in pohvala operacijski medicinski sestri Suzani Strnad, diplomirani medicinski sestri, za njen trud in topel sprejem v operacijske prostore, predvsem pa se ji želim zahvaliti za njeno izjemno človeško in empatično profesionalno komunikacijo, ki je razblinila moj strah pred operacijo in mojim počutjem po njej.

Zahvala in pohvala velja tudi vsem neimenovanim iz tima »ortopedske operacijske«.

*Hvaležna pacientka,
Zlatka Dumić*

Dragi direktor!

Čez konec tedna sem potreboval pomoč v vaši bolnišnici. Oskrbljen sem bil na Oddelku za kardiologijo.

Zame so zelo lepo skrbeli zdravniki in sestre enote za intenzivno nego. Včeraj sem bil odpuščen.

Vsakemu posebej bi se rad zahvalil, vaši bolnišnici pa čestital za dobro delo.

Želim vam uspešno delo še naprej. Potrudil se bom, da bom tudi v Ljubljani pohvalil mariborski Univerzitetni klinični center, saj mislim, da je vaše delo na vrhunskem nivoju.

Lep pozdrav, Pavle Košorok

Zahvala

5. 11. 2012 je bil dan, ko se mi je življenje obrnilo na glavo. Katastrofalne poplave so prizadele tudi mene. V nekaj minutah sem ostala brez vsega, kar sva z možem ustvarjala leta. Samo nemo strmiš in opazuješ kako ti voda odnaša vse, kar ji je pride na pot. Da, srečni smo, da smo se pravočasno umaknili.

Ob vsem hudem, kar sem doživela, pa sem spoznala tudi nekaj, zaradi česar sem se odločila napisati nekaj besed.

Samo tisti, ki je kdaj doživel kaj hudega, ve koliko pomenijo telefonski klici sodelavcev, njihove spodbudne besede in pripravljenost priskočiti na pomoč. Vse to ti daje občutek, da v nesreči nisi sam. Zato bi se rada zahvalila sodelavcem Klinike za ginekologijo in perinatologijo za vso podporo in zbrana finančna sredstva. Prav tako bi se zahvalila ZZZS UKC Maribor za denarno pomoč.

Tega ne bom nikoli pozabila in za to vsem iskrena hvala!

*Branka Lorenčič
Klinika za ginekologijo in perinatologijo
Center za bolezni dojk*

Zahvale

Spoštovani

doc. dr. Andrej Zavratnik, dr. med.!

Zahvaljujemo se vam za vse, kar ste storili za vašo pacientko Marijo Toplak, ki je ležala na Oddelku za endokrinologijo in diabetologijo. Prijetno sva bila presenečena nad vašim toplim življenjskim odnosom do starejših ljudi. Kljub temu, da je bila mama že v letih (stara je bila 81 let), ste opravili potrebne preiskave in skušali najti najboljšo kombinacijo zdravljenja za njene težave. Ko je bilo jasno, da bo mama 24 ur na dan potrebovala nego, ste nam pomagali pri urejanju domskega varstva. Kljub že zaključeni zdravstveni terapiji je niste premestili v prehodni dom, za kar sva vam še posebej hvaležna.

Njena premestitev v Dom Danice Vogrinc je bila 28. 1. 2013. Žal je dva dni po premestitvi 30. 1. 2013 umrla.

Prav tako bi se zahvalila osebju oddelka, ki so bili vpleteni v proces njenega zdravljenja.

Prijeten občutek je, ko si v javni zdravstveni ustanovi obravnavan kot »človek«. Če bo naše zdravstvo imelo veliko takšnih zdravnikov, bo za nas - paciente dobro poskrbljeno.

Še enkrat iskrena hvala.

Marjan in Majda Toplak

Spoštovani!

Danes sem pripeljala iz UKC Maribor mamo Marijo Juvan, ki ste jo septembra prijazno sprejeli na Oddelek za revmatologijo in iskali razlog za njeno slabokrvnost, uredili potrebne preiskave, pri katerih so našli tumor na debelem črevesju in svetovali operacijo. Pred dvema tednoma jo je prim. Miran Koželj operiral. Njena širša družina, zlasti vnuki so presrečni, da se je iz bolnišnice vrnila babica, kot so je vajeni - polna volje do življenja.

Naj mi samo kdo omeni, kar večkrat slišim, da so starejši odpisani. V Mariborski bolnišnici niso, sploh pa sem vaš oddelek ob vseh stikih spoznala kot prijazno malo kliniko. Ste super zdravniki in medicinske sestre!

Iskrena hvala vsem za skrb in prijaznost

Jasna Snežič

Vedno samo kritiziramo!

Vedno samo kritiziramo in se jezimo nad stanjem v našem zdravstvu, nad brezosebnim in hladnim odnosom zdravstvenih delavcev do bolnikov in njihovih svojcev. Zato bi rada opisala svoje pozitivne in presenetljive izkušnje na Oddelku za plastično in rekonstruktivno kirurgijo UKC Maribor.

Moja mama (89 let) je bila na tem oddelku hospitalizirana zaradi poškodbe kolena. Tukaj je kljub zdravstvenim problemom preživela 8 svetlih dni. Počutila se je kot »v sanatoriju«, vsi zdravniki in sestre so bili z njo prijazni, dobrovoljni, pričakovala je že, da bo odpuščena. Dan prej se ji je zdravstveno stanje nenadoma poslabšalo, padla je v globoko spanje za pet dni, odpovedovali so ji notranji organi. V tem težkem času so nam dovolili, da smo jo lahko bližnji sorodniki obiskovali dan in noč. Njen lečeči zdravnik, dr. Šparaš, je prišel osebno do vsakega od nas, nas obveščal o njenem stanju in možnem izidu zdravljenja. Enako prijazno, sočutno, z empatijo sta z nami, posebej z očetom, govorili dr. Fuchsova in dr. Gregoričeva, ko smo slučajno naleteli nanju pri viziti.

Glavna sestra oddelka, gospa Štumberger, pa tudi vse, čisto vse sestre in medicinski brat so bili prijazni in sočutni z nami. Ko je mama umrla, so nam vsak posebej izrekli sožalje. Žalostno novico mi je blago in sočutno sporočil dr. Brvar.

Zahvaljujem se vsem in vsakemu posebej. Nam ste pokazali, da biti dober zdravnik in zdravstveni delavec ni samo poklic, da je poklicanost in izbranost - kljub težkim časom za zdravstvo.

Sonja Kuntner

Zahvale

Pozdravljeni!

Moje ime je Julija Geisler. V vaši porodnišnici sem se rodila 17. 10. 2012 in skupaj z mojo mamico sem pri vas preživela več kot mesec dni, preden sva odšli domov. Ne najdem besed, s katerimi bi opisala prijaznost in hkrati strokovnost osebja, s katerim sva bili z mojo mamico Urško v kontaktu.

Najprej gre zahvala dr. Kudrovi, ki je zame skrbel, ko sem bila še v maminem trebuhu in med ne ravno klasično nosečnostjo pokazala izjemno strokovnost, ki ji je pridala še prijaznost in nasmev v najmanj petdesetih otenkih, dr. Janku, ki mi je prijazno in profesionalno pomagal na svet in "mojim" pediatrom, Mileni Treiber, dr. med., Andreji Tekauc Golob, dr. med., Bojanu Korparju, dr. med., Petri Filder, dr. med., Jožetu Žolgerju, dr. med.

In ker se najboljše običajno prihrani za konec, še tole: iz srca hvala tudi medicinskim sestram. Prijaznost, ki sva je bili z mamico deležni, je presegla vsa moja pričakovanja. Sestre so tiste, ki dajejo dušo oddelku in pomagajo, da čas hitreje mine. Najprej hvala celotnemu osebju na Oddelku za neonatologijo, ki so mamici in atiju prijazno odpirali vrata, da sta me lahko obiskovala, ko sem bila še v inkubatorju, potem pa še sestram na oddelku za "mamice". Posebej hvala Ajdišek Aleški, Fajs Albin, Saksida Ljubici, Osmanaj Violeti, Domađenik Mateji, Sakelšek Valeriji in Škorjanc Maji, za vse kratke in spodbudne pogovore (tako podnevi, kot ponoči), za izjemno dobro voljo, za vse nasmehe in toplino ter za vse odgovore na mamičina vprašanja.

Hvala še enkrat vsem in vse dobro želim čisto vsakemu od vas.

Julija Geisler

(v njenem imenu zapisala mamica Urška in ati Robert)

Zahvalno pismo

6. 12. sem bila sprejeta na intenzivni oddelk UKC Maribor, potem ko mi je doma nenadoma postalo slabo. Že v začetku se moram zahvaliti obema reševalcema, ki sta me prva oskrbela. Brez njune strokovne oskrbe ne bi živa prišla do bolnice.

Prav tako se za topel in strokoven sprejem zahvaljujem prof. dr. Andreji Sinkovič in njeni ekipi. Mislim, da mi je njihova prijaznost, človečnost in požrtvovalnost dala dovolj energije, da sem se borila naprej in ostala živa. Ko sem si 8.12. dovolj opomogla, sem bila premeščena na revmatološki oddelk, kjer sem bila v oskrbi prim. dr. Arturja Pahorja. V težkih trenutkih sem bila vesela prijaznosti njega in ekipe sester, ki so skrbele zame. Tukaj bi še posebej izpostavila sestro Marinko, Miro in Jasno, katerih spodbudne besede so bile ključ do mojega okrevanja in boljšega prenašanja okolja bolnišnice. Za požrtvovalnost, marljivost in trud pri zdravljenju bi izpostavila še asist. dr. Iztoka Holca in dr. Metko Koren – Krajnc.

Vsi zgoraj omenjeni so s poklicno skrbnostjo predvsem pa svojo človeško toplino odločilno vplivali na moje okrevanje ter me pripeljali dobesedno iz naročja smrti nazaj v življenje. To pismo pišem v zahvalo osebju UKC Maribor v upanju, da bodo besede dovolj nazorno in iskreno izkazale hvaležnost, ki jo čutim. Brez vas bi bila v najslabšem primeru mrtva, v najboljšem pa bi se počutila v predprazničnem času ujeta za zidovi sive bolnišnice. Vsem vam gre zahvala, da temu ni tako. Bivanje ste mi naredili kar se da znosno in prijetno. Mary Jane Ryan je nekoč zapisala: »Ko začnemo razumevati darove hvaležnosti, spoznamo, da nam hvaležnost ni nedosegljiva in tuja, temveč je del spontanega radostnega izraza naše dovršene človeškosti.« Hvala vam!

Jožica Šeško

Zahvala

Kot nekdanji delavec UKC Maribor, bi se rad iz srca zahvalil oddelku za kardiokirurgijo. Najlepša hvala operaterju dr. Petru Juriču in celotni ekipi v OP bloku za uspešno opravljeno operacijo. Enaka zahvala gre tudi celotnemu medicinskemu osebju za nadaljnjo nego in pomoč. Lepa hvala in želja, da ostanete tako polni znanja in veščin ter srčni do nas, ki potrebujemo vašo pomoč do zdravja.

Milan Sešelj

Darinka Auguštiner

predsednica Sindikata zdravstva in socialnega skrbstva,

Sindikat UKC Maribor od leta 1993 do septembra 2012

O tako dolgem obdobju, kot je trajalo Darinkino delovanje v zavodu, bi kronologija njenega poklicnega dela obsegala kar nekaj strani in prepričana sem, da še vedno ne bi bilo povedano vse. Vsak izmed nas, ki jo pozna, jo je doživljal po svoje.

V nekaj strnjenih mislih sem skušala opisati, kako sem doživljala Darinko, kot delovno kolegico, prijateljico in nenazadnje osebnost.

Darinka je poosebljena dobrota človeka. Oseba z neizmerno srčnostjo, z veliko pozitivnega razmišljanja in čustvenim nagibom do soljudi, prešernim smehom, ki potrjuje njeno odkritost in poštenost. Vestna in natančna. Pripravljena prisluhniti in pomagati vsakomur ob vsakem času. Njena prijazna beseda je bila zdravilo za dušo prenekaterega sodelavca v stiski. Svojo ranljivost

ob neupravičenem nezadovoljstvu članov je znala profesionalno zadržati zase in pri tem vedno pozitivno razmišljati, kako lahko stori še več in še bolje. Vse sami superlativi, kar pa ne pomeni, da v ozadju ni majhnih slabosti, ki jih imamo prav vsi. Tista edina, ki je kljub vsemu bolj pozitivna kot negativna, je njeno preveliko zaupanje v ljudi, saj je prepričana, da so vsi ljudje okoli nje odkriti, pošteni in korektni. Negativni odziv, ki ga je dobila od nekoga, za katerega je vložila maksimalni napor in prizadevanja, je ni samo prizadel, ampak tudi ranil. Kljub vsemu tega ni pokazala navzven. Zbrala je svoje misli in ostala trdna v svojih plemenitih dejanjih.

Darinka je vseskozi čutila veliko pripadnost ustanovi, v kateri se je zaposlila 2. septembra 1974 in se po polnih 38. delovnih letih 22. septembra 2012

Od leve proti desni: Milena Špes, Darja Pernek, Darinka Auguštiner, Aleksandra Škerget in Lidija Peršuh.

upokojila. Izbrana je bila za sindikalno poslanstvo, do katerega je gojila vso spoštovanje in odgovornost. Skozi sindikalno delo so bile ustanovljene različne komisije – Komisija za socialne zadeve, Počitniška dejavnost, Športno rekreativna sekcija ter za riboljubce Ribiška sekcija. Potem sta zavod zaznamovala še dva tradicionalna dogodka – Srečanje upokojencev ter prednovoletno srečanje vseh zaposlenih. Skozi vsa ta leta se je trudila ohraniti dejavnosti, ki delavcem niso samo razvedrilo, ampak dajejo občutek pripadnosti in zastopanje barv zavoda, v katerem smo zaposleni.

Darinki ni bilo nikoli nič pretežko – njen delovni dan bi lahko imel 25 ur in, če bi bilo možno, bi ga podaljšala še za kakšno uro.

Vsi se moramo zavedati, da smo z odhodom v pokoj ali na drugo delovno mesto, nadomestljivi. Obstaja le teza – ali bo to delo po določenem času opravljeno enako kot ga je opravljal nekdo pred nami, z dolgoletnimi in bogatimi delovnimi izkušnjami.

Vsekakor si moramo priznati, da Darinkin odhod ne bo ostal neopazen. Darinka je s svojim delom ustvarila in zapustila poseben pečat v naši ustanovi.

Draga Darinka, hvala ti za vse delovne izkušnje, ki si jih delila z mano, s sodelavci in ostalimi zaposlenimi. Hvala ti za vse lepe in težke delovne trenutke, ki sva jih preživljali, ko sva se skupaj trudili doseči ali vsaj ohraniti pravičnost za sodelavce. Prepričana sem, da boš poslanstvo v UKC, ki si ga opravljala s srčnostjo, pogrešala, vendar ti iskreno želim, da končno izprežeš vrance, si vzameš čas zase, svojo družino in neizpolnjene želje, za katere si do sedaj nisi vzela časa.

*Lidija Peršuh,
predsednica Sindikata delavcev v zdravstveni negi Slovenije
SE – UKC Maribor*

Upokojile so se ...

Svetlana Šarenac, dipl. m. s., spec.

Svetlana Šarenac se je rodila 5. maja 1954 v kraju Kozelj v Srbiji, kjer je preživela svoja otroška leta in zaključila srednjo medicinsko šolo. Po preselitvi v Slovenijo je študij nadaljevala na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, kjer je leta 1984 diplomirala in si pridobila strokovni naziv višja medicinska sestra. Leta 2000 je diplomirala tudi na Visoki zdravstveni šoli Univerze v Mariboru po študijskem programu Zdravstvena nega ter pridobila strokovni naziv diplomirana medicinska sestra. Na Visoki zdravstveni šoli v Mariboru je leta 2004 uspešno končala podiplomski specialistični študij ter si pridobila še strokovni naslov specialistka klinične dietetike. Na Fakulteti za zdravstvene vede v Mariboru je bila izvoljena v naziv asistentka za predmetno področje »klinična dietetika«.

Svetlana Šarenac se je 12. 10. 1974 zaposlila v Splošni bolnišnici Maribor na Oddelku za otroške bolezni. Na delovno mesto višje medicinske sestre

je bila razporejena 7. 4. 1984, na delovno mesto za vodenje priprave hrane za dojenčke in male otroke pa 29. 9. 1987. Na delovno mesto dietetičarke bolnišnice je bila razporejena 1. 11. 1991, nato pa na delovno mesto glavne dietetičarke bolnišnice 1. 1. 1996.

V poklicni karieri Svetlane Šarenac se odraža koncept vseživljenjskega učenja in napredovanja na različnih delovnih mestih. Znanja in klinične izkušnje iz zdravstvene nege je uspešno nadgradila z znanji klinične dietetike. Delovala je v različnih kliničnih okoljih in tako pridobivala nove strokovne izkušnje, ki jih je delila z zaposlenimi v zdravstveni in babiški negi ter uspešno sodelovala tudi z drugimi poklicnimi skupinami.

Na svoji poklicni poti je v ospredje vselej postavljala potrebe pacientov, zato je tudi pripravila številne strokovne in organizacijske dokumente ter tako postavila tudi systemske temelje klinične dietetike v Univerzitetnem kliničnem centru Maribor.

S svojim strokovnim delovanjem je aktivno pod-

pirala razvoj klinične dietetike v širšem slovenskem prostoru, kjer je sodelovala na številnih izobraževanjih in delovala v različnih delovnih skupinah. Svoje znanje je uspešno prenašala tudi na dijakke, študente in zaposlene v kliničnem okolju.

Svoje delo je vedno opravljala strokovno in profesionalno, z veliko mero energije, veselja in tudi pravo mero humora.

V imenu zdravstvene nege in UKC Maribor se Svetlani Šarenac zahvaljujemo za njeno ustvarjalno delo in njen prispevek k razvoju klinične dietetike. Hvala tudi za to, da smo bili dobri sodelavci.

Za naprej ji želimo vse najboljše ter veliko zdravja in zadovoljstva na njeni novi poti. Prepričani smo, da bo to znala izkoristiti kot novo življenjsko kakovost.

*Pomočnica direktorja UKC za zdravstveno nego
Mag. Marina Brumen, univ. dipl. ekon.*

Vida Vitek, viš. med. ses., strokovni vodja zdravstvene nege Oddelka za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin

Vida Vitek se je rodila 18. 6. 1953 v Mariboru. Junija 1972 je končala srednjo medicinsko šolo - ginekološka smer. Nato se je eno leto izpopolnjevala na specializaciji v Amsterdamu, na Univerzitetni kliniki na Nizozemskem. V letih 1972 in 1973 se je izobraževala v enoti interne intenzivne terapije bolnišnice Wilhelmina Gasthuis v Amsterdamu na Nizozemskem. Zatem se je zaposlila v Splošni Bolnišnici Maribor, in sicer na Oddelku za reanimacijo. Kmalu zatem je bila imenovana na delovno mesto vodja izmene v intenzivni terapiji. Potreba in želja po novem strokovnem znanju sta jo vodili na Višjo šolo za zdravstvene delavce Ljubljana, kjer si je leta 1981 pridobila izobrazbo višje medicinske sestre. Leta 1988 je bila prerazporejena na delovno mesto glavne medicinske sestre Odseka za anesteziologijo, leta 1995 pa je bila imenovana na mesto glavne medicinske sestre Oddelka za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin.

Vida Vitek je dolgoletna članica Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor,

kjer je bila do leta 2002 članica izvršilnega odbora. Vse od njene ustanovitve je članica Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije – Zveze strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije. Njeno delovanje znotraj strokovnega združenja, Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v anesteziologiji, intenzivni terapiji in transfuziologiji je bilo ves čas zelo aktivno, leta 2002 je bila imenovana za koordinatorico delovne skupine za intenzivno terapijo.

Darja COF, viš. med. ses., strokovni vodja zdravstvene nege Oddelka za žilno kirurgijo

Darja Cof se je rodila 6. 1. 1955 v Mariboru. Junija 1973 je z odliko končala Srednjo zdravstveno šolo Maribor – ambulantno-bolnišnično smer.

Leta 1974 se je zaposlila v Splošni bolnišnici Maribor, in sicer na Oddelku za travmatologijo.

Po opravljenem strokovnem izpitu si je leta 1976 pridobila strokovni naziv medicinska sestra. Potrebe, ki so izhajale iz procesa dela na kirurškem oddelku, in njena osebna želja po nadaljnjem izobraževanju so jo spodbudile k študiju na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, kjer je leta 1980 diplomirala.

Kmalu zatem je pričela z nalogami vodje izmene na Oddelku za splošno in vaskularno kirurgijo.

S svojim strokovnim delom in odgovornim odnosom do pacientov ter zaposlenih je leta 1986 v okolju svojega delovanja pridobila zaupanje za opravljanje strokovnih in organizacijskih nalog glavne medicinske sestre odseka za žilno kirurgijo, kasneje Oddelka za žilno kirurgijo, vse do njene upokojitve maja 2012.

Zdenka SNOJ, viš. med. ses., strokovni vodja zdravstvene nege Oddelka za abdominalno kirurgijo

Zdenka Snój se je rodila leta 1953 v Mariboru.

Leta 1975 je diplomirala na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, nato se je še istega leta zaposlila v Splošni bolnišnici Maribor, na Oddelku za splošno kirurgijo.

S svojim strokovnim delom, odnosom in pristopom k organizacijskim aktivnostim na področju zdravstvene nege je junija 1990 pričela opravljati delo glavne medicinske sestre Oddelka za splošno kirurgijo.

Leta 1991 je postala glavna medicinska sestra Oddelka za splošno in vaskularno kirurgijo. Dve leti kasneje jo je tedanji predstojnik prim. dr. France Grandovec, dr. med. predlagal za glavno medicinsko sestro Oddelka za abdominalno in splošno kirurgijo, kjer je ostala vse do svoje upokojitve.

Strokovni vodja zdravstvene nege Klinike za kirurgijo

Igor Robert Roj, dipl. zn., univ. dipl. org.

Svetlana Šarenac, Vida Vitek, Darja Cof in Zdenka Snoj so bile ves čas svojega poklicnega delovanja mentorice številnim dijakom in študentom zdravstvene nege, novo zaposlenim in drugim sodelavcem v timu.

Odlikujejo jih izjemne osebnostne lastnosti, v njihovem poklicnem delovanju pa so jih vodile strokovnost, natančnost in neizmeren čut za soljudi.

Njihovo več kot 35-letno življenjsko ter strokovno delo je nedvomno zaznamovala nenehna skrb za paciente, njihove svojce, sodelavce ter zagovornišvo humanizacije v praksi zdravstvene nege.

Ste vzor mnogim generacijam medicinskih sester.

Ob srečanju (od leve proti desni): mag. Marina Brumen, Zdenka Snoj, Svetlana Šarenac, Vida Vitek

Center za transfuzijsko medicino UKC Maribor

Krvodajalstvo je odsev človečnosti, ki temelji na načelih prostovoljnosti, brezplačnosti in anonimnosti. Če tudi sami razmišljate o tem, da bi darovali kri in postali krvodajalec, vam bomo pojasnili kje in kdaj lahko darujete kri.

Ekipa Centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor

ODVZEMI KRVI KRVODAJALCEM

na Centru za transfuzijsko medicino, UKC Maribor

torek	od 7. do 17.30
četrtek	od 7. do 11.00

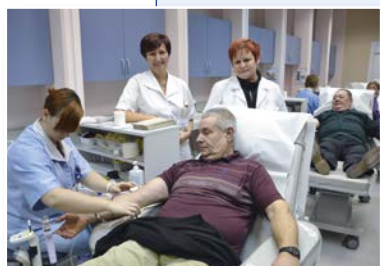
v Enoti za transfuzijo krvi Ptuj

torek	od 7. do 11.00
četrtek	od 7. do 11.00

v Enoti za transfuzijo krvi Murska Sobota (Rakičan)

ponedeljek	od 7. do 11.00
četrtek	od 7. do 11.00

in na terenskih krvodajalskih akcijah po letnem planu

Trojno veselje ob stokratnem darovanju krvi

Na Centru za transfuzijsko medicino (CTM) UKC Maribor so sredi decembra sprejeli kar tri krvodajalce, ki so svojo kri darovali že stotič. V organizaciji Območnega združenja Rdečega križa Velenje je zveste krvodajalce spremljal cel avtobus krvodajalcev iz Šaleške doline in skupina muzikantov, ki so poskrbeli za veselje in prav posebno praznično vzdušje.

Zvesti krvodajalec Cvetko Gustmandl iz Jarenine, ki je zasedel 138. mesto med stokratniki na CTM, je prvič daroval kri 16. 7. 1981 na Oddelku za transfuziologijo Splošne bolnišnice Maribor. Polno kri je daroval na omenjenem oddelku 98-krat, 1-krat tudi v vojski. 139. mesto med stokratniki je na CTM zasedel upokojeni Velenjčan Miroslav Longer, ki je svojo kri prvič daroval na mariborskem oddelku 18. 6. 2008. Ostalih 96-krat je kri daroval na

Tudi glasbeniki so darovali krv

drugih transfuzijskih oddelkih, in sicer v Ljubljani, Celju, Beogradu, Splitu, med služenjem vojaškega roka, itd. Upokojenec Jožef Jančič iz Šoštanja se je uvrstil na 140. mesto med stokratniki. Svojo kri je prvič daroval 2.12.1999 v Ravnah pri Šoštanju,

Trije stokratni krvodajalci (spredaj) Jožef Jančič, Cvetko Gustmandl in Miroslav Lorgar

kjer beležijo še 13 odvzemov. Ostalih 86-krat je kri daroval na drugih transfuzijskih oddelkih (Ljubljana, Celje, Slov. Gradec, Split).

Da je dan potekal resnično praznično, je poskrbel tudi krvodajalec z zelo redko krvno skupino, česar so bili na CTM zelo veseli. Leto 2012 so na CTM tako zaključili s kar 140 stokratnimi darovalci krvi.

Š. P.

Krvodajalci na »norčavi dan« – pust

Danes pust nima več takšnega pomena, kot ga je imel nekoč. Še vedno pa je to čas norčij, šem, veseljačenja in razgrajanja ter pripravljanja značilnih pustnih mask in jedi.

Običaj izvira iz starih poganskih navad, ko so naši predniki preganjali zimo in klicali pomlad, naj se čim

prej vrne v deželo. Skozi zgodovino se je oblika praznovanja precej spreminjala. Na slovenskih tleh med vsemi maskami še vedno kraljujejo kurenti, ki nas razveseljujejo s svojim glasnim zvonjenjem in zanimivim videzom.

Še vedno velja, da pustne šeme prinašajo srečo, veselje in dobro letino, zato smo jih vsi veseli. Danes ta običaj vedno bolj tone v pozabo, saj se ljudje za-

piramo sami vase in si ne pustimo blizu.

Pustni torek na Centru za transfuzijsko medicino UKC Maribor ni potekal kot vsak običajen krvodajalski dan, temveč je bil veliko bolj vesel. Krvodajalcem smo ta dan popestrili z že tradicionalnim šemljenjem. Priznati moram, da so bile naše pajkovke in pajek zelo uspešni pri »lovu na plen«, po

potrebi pa so jim bile v pomoč Havajke in druge zanimive maske.

Vsaj za ta dan smo vsi z veseljem pozabili na vsakodnevne skrbi in probleme, veseli pa so bili tudi naši krvodajalci.

Slovenci cenimo svojo kulturno dediščino in znamo uporabljati svojo domišljijo, zato že razmišljamo kaj bomo krvodajalcem pripravili naslednje leto.

*Zvonka Gregurič
Tajnica CTM*

NOVI-STARI Upravni odbor Zdravniškega društva Maribor

22. novembra 2012 so se mariborski zdravniki zbrali na svoji skupščini in izvolili nove člane upravnega odbora, ki bodo vodili društvo v naslednjem volilnem obdobju, do leta 2016.

Kljub temu, da je v vodstvu društva prišlo le do manjših sprememb, je prav, da tudi v Naši bolnišnici obvestimo člane Zdravniškega društva Maribor in naše bralce o novem Upravnem odboru našega stanovskega društva.

Na skupščini sta postala nova voditelja predsednik UO asist. Davorin Dajčman in podpredsednik prim. Karli Turk, ki sta predstavljala društvo že v preteklem mandatu. Podobno je Samo Granda, dr. med., ohranil pomembno mesto tajnika društva.

Tudi večina članov je iz preteklega mandata. Novi-stari člani odbora so: prim.mag.asist. Martin Bigec, dr. med., prim. Ludvik Puklavec, dr. med., prim. Danilo Maurič, dr. med., Mojca Ivankovič Kacjan, dr. med., in Urška Kšela, dr. med.

Po javnih volitvah pa sta postala nova člana UO tudi Marcel Berro, dr. med. in prof. dr. Elko Borko, dr. med., ki je sočasno predsednik Medikohistorične sekcije Slovenskega zdravniškega društva (MHS SZD), ki ima svoj stalni sedež v Mariboru že iz leta 1971, ko je to sekcijo vodil častni predsednik prim. Eman Pertl, dr. med.

Tudi sestava Nadzornega odbora se ni spreme-

nila in bodo to nalogo tudi v prihodnje opravljali predsednik prof. dr. Zmago Turk, dr. med in člana prim. Zoran Zabavnik, dr.med. in Stjepan Žiger, dr. med.

Zdravniško društvo v Mariboru je eno od najstarejših strokovnih združenj v mestu. Kirurgi ali ranocelniki, ki so bili po svojem znanju in pomenu prvi praktični zdravniki so v našem mestu ustanovili svoje društvo že leta 1776 in je delovalo kot **Kirurški gremij mariborskega okraja** ter skrbelo za strokovno izobraževanje svojih članov. Iz njega je 3. januarja 1876 nastalo **Zdravniško okrajno društvo**, ki pa se je leta 1911 z dogovorom razpustilo.

Tudi leta 1918, ko se je **Društvo zdravnikov na Kranjskem** s sedežem v Ljubljani, po predlogu dr. Černiča preimenovalo v Društvo slovenskih zdravnikov ter kmalu zatem v **Slovensko zdravniško društvo**, so mariborski zdravniki 17. junija 1921 leta ustanovili svoje **Zdravniško društvo Maribor**, ki je delovalo vse do druge svetovne vojne. Takoj po svetovni vojni so ponovno na pobudo prim. Černiča že 7. 9. 1945 začeli z rednimi strokovnimi sestanki in delovali v okviru **Krožka Zdravniške strokovne znanstvene sekcije enotnih sindikatov (ESZDNS)**. Na občnem zboru, 24.oktobra 1947, je društvo slovenskih zdravnikov

dobilo staro ime **Slovensko zdravniško društvo**, v Mariboru pa je bil 23. januarja 1948 ustanovni občni zbor **Podružnice Slovenskega zdravniškega društva v Mariboru**. Prvi predsednik podružnice je postal prim. Eman Pertl, tajnik Svetozar Breznik dr.med. in tajnik Janko Držečnik. Leta 1952 je bil izvoljen novi odbor: Milan Černelč (predsednik), Stane Urbančič (tajnik), Ivo Koražija (blagajnik), Ivo Mihev (knjižničar). Naslednje leto je bil ponovno izvoljen isti odbor, le Ivo Koražija je prevzel naloge knjižničarja. Do leta 1955 je bilo še nekaj manjših sprememb v vodstvu podružnice. Na občnem zboru 15. januarja 1955 so bili izvoljeni Davorin Cijan (predsednik), Janko Držečnik (podpredsednik), Janko Berčič (tajnik), Drago Kanič (blagajnik), Ivo Koražija in Ivo Mihev (knjižničarja). Leta 1956 se je odboru priključil le Bogdan Gornjak kot drugi blagajnik. Na občnem zboru 1. februarja 1957 sta vodstvo podružnice prevzela Ivan Krampač (predsednik) in Kurt Kancler (tajnik), od leta 1959 do 1960 je bila predsednica Drina Gorišek, od leta 1960 pa Maks Pohar, Edvard Glaser je bil tajnik. Marca 1962 je bil na občnem zboru izvoljen nov odbor podružnice, ki so ga sestavljali Fran Brumen (predsednik), Drago Kolar (tajnik) in Zorka Klarič (blagajničarka). V tem času je podružnica oblikovala tudi častno razsodišče, kar je predstavljalo novost in bila zelo uspešna pri izvajanju stanovskih, strokovnih in tudi nekaterih t.i. družbenopolitičnih nalog. Pod vodstvom predsednika F. Brumna se je odbor podružnice leta 1966/67 spremenil. V odboru so bili: Emil Blagovič (tajnik), Ljubo Bobič in M. Veselič (člana), Bojan Gračner (novi blagajnik), Mirko Drobnič (predsednik nadzornega odbora), Maks Pohar in Valentin Kušar (člana nadzornega odbora). Leta 1969 je ta odbor podružnice organiziral občni zbor celega Slovenskega zdravniškega društva. Ob tej priliki je zadnjič nastopil s svojim samostojnim koncertom bolnišnični ali kot so ga imenovali dohtarski ali špitalski orkester. Fran Brumen je vodil podružnico zdravniškega društva vse do marca 1976, ko je bil izvoljen nov odbor: Franc Vajd (predsednik), Zmago Turk (tajnik), Bojan Gračner (blagajnik) in še štirje odborniki. Odbor je prevzel skrb za štiri strokovne sekcije SZD, ki so imele domicil v Mariboru

(revmatološko, gastroenterološko, medikohistorično in preventivno).

Naloga odbora je bila med drugim priprava na volilni občni zbor 27. 2. 1980, ko se je podružnica preoblikovala v **samostojno območno (regionalno) Zdravniško društvo Maribor**. To je bila posledica birokratske reorganizacije SZD, ki so jo na novo poimenovali v **Zvezo zdravniških društev Slovenije (ZZD) – Slovensko zdravniško društvo**. Šele leta 1996 se je ta naziv po določitih novega Zakona o društvih na kongresu leta 1996 vrnil v prvotni naziv Slovensko zdravniško društvo, ki je ohranilo samostojnost regijskih društev in združenj.

Vodstvo novega samostojnega zdravniškega društva je leta 1980 prevzel Kurt Kancler (predsednik), ki je bil pomočnik direktorja za medicinske zadeve ZD Maribor in Zmago Turk (tajnik), ki je opravljal naloge vodje službe za medicinsko rehabilitacijo pri ZD Maribor. Zaradi tega se je sedež Zdravniškega društva preselil v ZD Maribor. Zdravniško društvo je Kurt Kancler s svojimi sodelavci uspešno vodil skozi dva mandatna obdobja. Verjetno je to bil eden od najbolj prepoznavnih predsednikov v mariborskem zdravniškem društvu. Predsednik Kurt Kancler je poleg tega opravljal naloge podpredsednika Zveze zdravniških društev in se zapisal kot prvi predsednik Zdravniške zbornice, ki so jo na predlog iniciativnega odbora, v katerem sta bila iz Maribora tudi Zmago Turk in Jelka Gorišek, ustanovili leta 1990.

Slednja je kot predsednica Zdravniškega društva Maribor nasledila Kurta Kanclerja in tudi ona zelo uspešno vodila našo stanovsko organizacijo od leta 1988 do 1992. Sočasno je Jelka Gorišek opravljala podpredsedniške naloge v Zvezi zdravniških društev in s pomočjo treh direktorjev Toneta Židanika (ZD

Maribor), Franceta Jurca (Zavod za zdravstveno varstvo) in Toneta Kranjca (SBM), dobila in urenila celo stavbo na Aškerčevi ulici 1 za potrebe Zdravniškega društva Maribor. Žal je društvo to stavbo lahko uporabljalo le kratek čas, saj so jo vrnili prvotnim razlaščenim lastnikom.

Sledilo je novejšo obdobje, ko so Zdravniško društvo vodili Zoran Zabavnik (dva mandata), Martin Bigec (dva mandata), temu pa je sledil Davorin Dajčman, ki je 22. novembra 2012 začel s svojim drugim mandatom.

Zadnja vodstva Zdravniškega društva pa se vedno bolj soočajo z neaktivnostjo članov. Ta nedejavnost se najbolj odraža z minimalno udeležbo na društvenih dogodkih, med katerimi je seveda tudi volilna skupščina. Vzrok za to nedejavnost članov v matičnem zdravniškem društvu je (pre)velika množica združenj, sekcij v katerih delujejo številni zdravniki, sicer člani Zdravniškega društva Maribor. Ne glede na te objektivne okoliščine pa se moramo zavedati, da ima naše zdravniško društvo častitljivo dolgoletno zgodovino in da je zato vsak zdravnik lahko ponosen na svoje članstvo v takem društvu, ki še vedno ima svoje naloge in poslanstvo. Zdravniško društvo je še zmeraj organ, ki svojim članom nudi raznovrstne usluge, tudi pri raznih napredovanjih (primarijati) in nagradah, zato je za vse vsaj malo bolj ambiciozne člane aktivno sodelovanje pri delu društva priporočljivo.

*prof. dr. Elko Borko, dr. med.
dr. Aleksandar Krušič, dr. med.*

Krvavi dogodki v Mariboru pred 90 leti 27. januar 1919 – tretje dejanje osamosvojitve

Konec leta 1919 so se začele priprave na prevzem mariborskega mestnega sveta, ki je bil še vedno v rokah nemško mislečih meščanov. Narodna vlada v Ljubljani je 16. decembra 1918 imenovala dr. Vilka Pfeiferja za vladnega komisarja mesta Maribor. Predaja in prevzem občine sta bila opravljena 2. januarja 1919 in s slovenske strani se je prevzema udeležil tudi general Maister. Zadnji nemški župan dr. Hans Schmiderer je v znak nestrinjanja izrazil oster protest, vendar se je uklonil vladnemu odloku.

Po tem dogodku je v začetku leta 1919 sledil prevzem različnih mestnih ustanov, denarnih zavodov,

poslovenili so se javni napisi in imena ulic. Edino zdravstvo je še ostalo v nemških rokah.

Kljub mirnemu zunanjemu videzu so se nemško misleči pripravljali na trenutek, ko bodo lahko bolj svobodno izrazili svoje želje in naklonjenost nemški Avstriji.

Ta trenutek in zadnji veliki dogodek, ki je usodno in krvavo zaznamoval odnose med Slovenci in avstrijsko-nemškimi prebivalci, se je pripetil 27. januarja 1919.

V začetku januarja tega leta je prišla iz Pariza na Dunaj ameriška komisija z nalogo, da razišče

politične razmere v razpadli državi. 20. januarja je podpolkovnik Miles v spremstvu še dveh članov delegacije in avstrijskimi in slovenskimi predstavniki prišel na razmejitveno področje in se v Špilju sestal z generalom Maistrom. Skupaj sta se odpeljala vse do Radgone. Med celotno potjo so visele vsenemške zastave. V Cmureku in Radgoni pa so Milesu predstavili župana, ki sta ameriški delegaciji predstavila vsenemške težnje prebivalstva. Prispela sta tudi v Maribor, kjer pa sta nemška in slovenska delegacija v razgovoru s člani ameriške delegacije predstavili nasprotno želje po pripadnosti mesta in okolice. Ob odhodu je Miles napovedal, da bo ponovno obiskal Maribor.

Na ponovni obisk se je nemška skupnost v tajnosti pripravila z namenom, da dokaže nemški značaj Maribora in spornega področja na Štajerskem.

Ko se je Miles 27. januarja 1919 z avtom pripeljal v Maribor, ga je v Krčevini pričakala delegacija meščanov in železničarjev in ga naprosila za dovoljenje, da manifestirajo v čast predsednika Wilsona in za nemški značaj Maribora. Miles je to dovolil, kljub temu, da za tako privolitev ni imel nobenih pooblastil. Nato se je odpeljal h generalu Maistru, kjer so ga čakali predstavniki koroških Slovencev.

V tem času so se v mestu pričeli zbirati demonstranti. Z vlakom je tistega dne pripotovalo, kar se je ugotovilo s povečanim številom prodanih vozovnic, čez 3800 oseb iz Celja, Ptuja in s Koroške. Zelo veliko se jih je z vozovi pripeljalo iz okolice ali pa so prišli peš. Proti enajsti uri je iz Studencev prišla množica železničarjev in delavcev z ženami in otroci, pri tem pa jih je spremljala njihova godba ter nemške pesmi.

Trgovine so pričele prodajati črno-rdeče-rumene trakove, na hišah glavnih ulic pa so se pojavile velike zastave v značilnih barvah, ki jih poznamo kot frankfurtarice.

Ko je general Maister zato izvedel, je zapovedal, da se naj občinstvu dovoli prosto izražanje prepričanja in manifestiranje. Slovenska vojska je ostala v vojašnicah.

Že nekoliko prej so nemški učitelji in profesorji prekinili pouk in se z dijaki priključili demonstrantom. Z delom so prekinili v gostilnah, delavnicah in

zaprli trgovine. Množica se je zbrala pred stavbo glavarstva v današnji Ulici heroja Staneta, kjer je danes občinska stavba.

General Maister in Miles sta se na balkonu prikazala ljudem, ki so vzklikali nemškemu Mariboru, zatem pa sta brezskrbno odšla na skupno kosilo v Narodni dom.

Organizatorji demonstracije so nato popeljali množico preko Gosposke ulice na Glavni trg z namenom, da počakajo do odhoda Milesa iz Maribora.

Demonstranti so pritiskali proti mestni hiši. Množica je bila velika, saj je po slovenskih podatkih bilo 10 000 ljudi, nemški viri pa navajajo, da je bilo na Glavnem trgu celo 15.000 demonstrantov. Vse to je dajalo demonstrantom občutek moči. Razlegale so se nemške nacionalne pesmi, ki jih je spremljala bučna glasba. Medtem je množica pretepla policijskega komisarja Senekoviča, ki se je nahajal na Glavnem trgu in le s težavo ga je rešila straža izpred mestne hiše.

Demonstrante, ki so vdrli iz Slomškovega trga proti mestni hiši, je pregnala policijska straža z nekaj streli, ki so jih izstrelili v zrak.

Pritisk množice je naraščal predvsem pri prehodu v Rotovž, ki ga je varovala skupinica okoli osemnajstih članov vojaške straže.

Popolnoma točnega opisa dogodkov ni, saj avstrijska stran opisuje dogodke povsem drugače kot slovenska. Vendar je povsem jasno, da je bilo obnašanje množice demonstrantov izzivalno, nasilno in je predstavljalo grožnjo za skupinico slovenskih vojakov.

Znani mariborski zdravnik, dolgoletni aktivist in predsednik Rdečega križa, dr. Maks Pohar, je leta 1927 opisal takratne dogodke s temi besedami:

»Tedaj sem imel že vojaško odpustnico in sem bil vpisan na Medicinski fakulteti v Zagrebu. Uniformo sem še nosil. Tistega krvavega dne, 27. 1. 1919 sem bil doma. Iz Studenc sem šel pred poldnevom v mesto na sprehod in videl mnogo ljudi, polne ulice, vse hiše so razobešale nemške zastave in tudi po izlozbah jih je bilo polno. Vsak je pogledal na mojo slovensko kokardo. Nisem vedel za kaj gre, vendar sem občutil, da se nekaj dogaja. Zato sem se držal Gosposke ulice, kjer so bili stražarji, da bi v slučaju

napada bil zaščiten. Okrog poldne sem se pomaknil na konec Gosposke ulice, slišal sem že opazke na mojo slovensko kokardo – čutil sem se nesigurnega med to nemško množico, ki je bila okrašena z nemškimi trakovi in je postajala vse bolj glasna. Tu na koncu Gosposke ulice, ob prehodu na Glavni trg, je stalo tudi več stražarjev. Na Glavni trg so prihajale množice ljudi z vseh strani in vse je pritiskalo k magistratu. Tudi stražarji so se pomikali k vhodu magistrata in ostali tam. Jaz sem bil blizu njih, kakih 10 korakov na levo, na tratoarju pred tobačno trafiko, sedaj Rotovška klet. Prišli so organizirano šolski otroci z učitelji in učiteljicami, prišli so spre vodi z vseh strani, prišli so v močnem sprevodu čez most z desne strani Drave korporativno železničarji z godbo in zastavami. Še nikoli prej in tudi pozneje nisem videl Glavnega trga tako polnega kot tedaj. Množice so pritiskale naprej proti vhodu Rotovža. V sredini se je pojavila velika zastava frankfurtarica, ki so jo potiskali naprej. Ker sem bil na vzvišenem mestu in sem tudi sam velik, sem imel pregled čez celo množico. Ker množica ni mogla naprej skozi rotovski vhod, kjer so trdno stali stražniki, so zanihali zopet nazaj. To se je ponavljalo. Stražniki so imeli v rokah puške z nasajenimi bajoneti. Takrat sem čisto spredaj opazil nemškega narednika z nemško kokardo (posamezni bivši šucverovci so kljub prepovedi še nosili vojaško uniformo), oboroženega s pištolo. Klical sem stražnika, da bi ga aretiral, pa je ta narednik že izginil v množici. V tem času je od konca Gosposke ulice prišla vojaška patrolja, kakih 10 ali 20 vojakov v gosjem koraku (eden za drugim) in to ob tratoarju na severni strani Glavnega trga. Imeli so puške v rokah in so grede polnili puške s patroni, kar sem videl. Postavili so se tik pred menoj. Ljudje so se norčevali iz teh »Potzerl-Soldaten«. Naenkrat zaslišim strel iz množice, ki je zadel bajonet na puški pred menoj stoječega vojaka. Vojaki so imeli svoje puške »pri nogi«. Projektil je švignil mimo mojega ušesa. Kot dolgoletni vojak na fronti sem dobro razložil, da je to bil strel iz pištole. Nato je množica začela še bolj vpiti in je pritislila na vojake. Ti so dvignili puške in ustrelili v zrak. Najbližja fakinaža je nato napadla vojake in jim hotela iztrgati puške iz rok. Ti pa so puške

povesili in začeli streljati v množico. Repetirali so. Ko sem videl ljudi padati, sem skočil med vojake in zakričal: Ne več streljati! Nekaj vojakom sem zbil puškine cevi navzgor. Vojaki so prenehali streljati. Nastop vojakov, streljanje – vse to se je zgodilo s tako naglico, da drugega nisem videl, niti, če so tudi stražarji pri vhodu v Rotovž kaj streljali. Mislim, da niso minile tri minute in Glavni trg, nabito poln kat je bil, je bil prazen, razen ranjenih in mrtvih. Streljanje na Glavnem trgu ni bilo na komando, ampak v samoobrambi. Tako sem videl in doživel dogodke na Glavnem trgu 27. 1. 1919 v Mariboru.

Slovenska poročila o dogodkih potrjujejo izpoved dr. Maksa Poharja, da so streljali le vojaki patrolje, ki so izstrelili skupno 47 strellov, od teh mnogo v zrak. Med demonstranti je bilo 9 mrtvih in 18 hudo ranjenih. Ko je na Glavni trg prikorakala četa vojakov iz meljske vojašnice, je trg bil prazen.

General Maister je 28. januarja izdal oklic, v katerem je opisal dogodke in razglasil policijsko uro, prepovedal javne prireditve in točenje alkohola. Potrebno je bilo oddati vse orožje. Ukazal je, da častniki nemške narodnosti ter odpuščeni uradniki zapustijo področje njegove vojaške oblasti. Tem ukrepom je sledilo odpuščanje nemškonacionalno usmerjenih ljudi po uradih, šolah in delavnicah.

Omenjeni dogodki 27. 1. 1919 so bili po prevratu tretji mejnik v boju za slovenski Maribor.

Na dogodke v Mariboru se je odzvala deželna vlada v Gradcu, ki je razmišljala o vojaškem posegu proti Mariboru, vendar so zaradi številnih neugodnih okoliščin to misel opustili. Nemški nacionalisti v Grazu so ta dan imenovali krvavi (Marburger Bluttag). Sledil je napad na Radgono, ki pa se je izjalovil zaradi obrambe, ki jo je vodil nadporočnik Benedikt Zeilhofer. Slovenska vojska je zelo kmalu ponovno zavzela vse postojanke od Šentilja do Radgone. Kot odgovor na dogajanje v Mariboru pa so v Gradcu aretirali devet Slovencev in jih zadržali kot talce in izpustili 3. 2. 1919 po ultimatu narodne vlade v Ljubljani.

Maister je o tem napadu obvestil francosko misijo v Zagrebu, ki je sodelovala pri sklenitvi premirja, ki je bilo podpisano 13. februarja 1919. S to pogodbo so bili boji na štajerskem odseku meje končani na

črti, ki ustreza nacionalni razmejitvi.

Narodna vlada v Ljubljani je 2. februarja 1919 obravnavala poročilo generala Maistra o mariborskih dogodkih in z odobravanjem sprejela njegovo poročilo ter na tej podlagi objavila obširen uradni komuniké, ki je bil 4. februarja 1919 objavljen tudi v Slovincu.

V tem dokumentu je zapisano: »Vse to je dokazano, ker so jugoslovanskim red vzdržajajočim oblastem, sovražni individualci že ves dan napadali posamezno in v gručah jugoslovanske vojake s psovkami in z dejanskimi nasilstvi, pljuvali proti njim in na glas izjavljali, da bo ta dan konec jugoslovanske uprave in da bodo pobili vse Jugoslovane. Razne okolnosti pričajo, da so se demonstranti hoteli polastiti mestne hiše. Zanašali so se na prisotnost ameriške komisije, misleč, da bo oblasti ovirala pri energičnih korakih. Pričakovali so zmago tako gotovo, da je trgovec Reinfried ob eni popoldne brzojavil v Celovec, da je Maribor zopet nemški. Brzojavka se je inhibirala. Glavnega napadalca komisarja dr. Senekoviča brezposelnega Viktorja Tajnikerja je policija že aretirala in pri njem našla Senekovičev

odvzeti revolver, v katerem je manjkal en naboj« in v nadaljevanju » vlada smatra na tej podlagi, da je in še celi vrsti drugih poročil za ugotovljeno, da so hoteli 27. januarja nezadovoljneži v Mariboru nasilno odstraniti sedanjo oblast«.

Od takrat pa vse do podpisa senžermenske pogodbe 10. septembra 1919 z republiko Avstrijo, ki je skoraj v celoti potrdila našo severno mejo od Dravograda do Radgone in ki so jo vojaki Maistrove vojske zavarovali že leta 1918, ni prišlo do pomembnejših dogodkov.

Na pogajanjih so odklonili pobudo avstrijskih pogajalcev, ki so za to področje predlagali plebiscit in ki so imeli podporo v poročilu Milesa o dogodkih v Mariboru 27. januarja 1919, predvsem zaradi tega, ker je bilo to ozemlje že 9 mesecev pod trdno jugoslovansko upravo.

Boj za Maribor in Spodnjo Štajersko za osvoboditev izpod nemške oblasti je bil dokončan po zaslugi generala Maistra in njegovih borcev.

prof. dr. Elko Borko, dr. med.

Zahvala

Na povabilo gospoda Vojislava Voje Lukića so se priložnostnega kosila, dne 30. januarja 2013, udeležili veleposlanik Republike Avstrije v Sloveniji, njegova ekscelenca dr. Clemens Koja, msgr. dr. Peter Štumpf, soboški škof, evangeličanski škof mag. Geza Erniša, prof. dr. Jože Pihler in še nekatere ugledne osebnosti.

Svobodni novinar, publicist in televizijski dokumentarist Vojislav Vojo Lukić se je z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo ob tej priložnosti prisrčno zahvalil zveznemu predsedniku Republike Avstrije, gospodu dr. Heinzu Fischerju, za tako imenitno državno odlikovanje Republike Avstrije – Veliki zlati častni znak za zasluge za Republiko Avstrijo.

Zahvalil se je tudi veleposlaništvu Republike Avstrije za čudovito slovesnost, ki mu jo je priredilo v svoji rezidenci v Ljubljani, dne 26. 7. 2012, na kateri mu je bilo izročeno visoko odlikovanje.

IN MEMORIAM – prim. Marjan POCAJT, dr. med.

V ponedeljek 11. 2. 2013 smo se zbrali na pobreškem pokopališču, da se poslednjič poslovimo od cenjenega kolega, prim. Marjana POCAJTA, dr. med.

Ob najinem prvem srečanju je name naredil izjemen vtis, saj se je izkazal kot nesporni vodja, človek poln energije in sijajnih idej ter izjemne volje pri uresničevanju zadanih ciljev. Istočasno pa se je izkazal kot človek, poln topline in razumevanja za probleme sočloveka, sodelavca, podrejenega. Takrat mi je kot popolnemu tujcu, v občutljivem trenutku mojega življenja ponudil roko in mi pokazal pot, zaradi česar sem ga globoko spoštoval. Danes lahko s ponosom rečem, da je bil moj predstojnik, učitelj, kolega in prijatelj.

Marjan se je rodil 11. 7. 1925 v Velenju v zavedni slovenski družini, materi Rozaliji in očetu Alojziju. Osnovno šolanje je opravil v Velenju in Šoštanju. Za obisk gimnazije je zmanjkalo denarja, pa tudi v aprilu 1941. leta izvedena okupacija Kraljevine Jugoslavije s strani nemške soldateske je prekinila načrte o nadaljnjem šolanju. Kot zaveden Slovenec je v nemirnih časih pred okupacijo sodeloval v demonstracijah dijakov in študentov v Velenju, uperjenih proti grozeči vojni in delovanju domačih nemčurjev. Takoj po okupaciji se je njegova družina znašla na seznamu kandidatov za izselitev in le srečnim okoliščinam in pomoči dobrih ljudi je pripisati, da do deportacije ni prišlo. S pomočjo prijateljev je dobil zaposlitev v Elektrarni s premogovnikom v Velenju, kjer se je dodobra seznanil tudi s težaškim delom rudarjev. Leta 1942 je prišel namig, da se zanj zanima celjski gestapo ter nasvet, da se umakne iz Velenja. Uspelo mu je, da se je vpisal v inženirsko šolo v Gradcu, v Avstriji. Po uspešno končanem prvem semestru šole, ga je leta 1943 kot edinega v letniku doletela prisilna mobilizacija v nemško vojsko. Bil je dodeljen pionirskim enotam Wermachta, ki so osnovno urjenje opravile na Tirolskem ter bile namenjene na rusko fronto, vendar so po spletu okoliščin pristale na zahodni fronti v področju Rokavskega preliva, v vasici Nouvelle Eglise. Ko je leta 1944 prišlo do izkrcanja zveznikov v Normandiji,

je bila njegova enota premeščena na jug, na frontno področje. Po prihodu njegove enote na fronto je Marjanu uspel prebeg k zveznikom. V vojnem ujetništvu na Škotskem se je s podpisom opredelil za NOV in bil po kratkih pripravah kot član V. Prekomorske brigade poslan v Jugoslavijo. Sodeloval je v bojih te brigade vse do njene razpustitve, ko so ga dodelili kot vojnega dopisnika štabu VII. korpusa. Po osvoboditvi Ljubljane je bil demobiliziran ter z dekretom dodeljen uredništvu »Ljudske pravice« kot novinar poročevalec za področje Koroške, Šaleške doline in Podravja. Vendar v novinarstvu ni videl svoje bodočnosti, zanimala sta ga umetnost in medicina in po tehtnem premisleku se je odločil za slednjo. Uspelo mu je brez zanj neugodnih posledic odpovedati službo ter leta 1946 uspešno opraviti maturo na realni gimnaziji Bežigrad. Istega leta je pričel s študijem medicine na Medicinski fakulteti v Ljubljani. Prvi semestri študija so bili zanj izredno težavni, saj je bil brez stalnih prihodkov, brez urejenega bivališča, skozi življenje pa se je prebijal z opravljanjem priložnostnih del. V letu 1947 mu je uspelo pridobiti izredno zaposlitev na Anatomske inštitutu Medicinske fakultete, najprej kot demonstrator in kasneje kot pomožni asistent pri prof. Milanu Cundru. Iz tega obdobja je izhajalo tudi iskreno prijateljstvo s prof. Širco, s katerim sta skupaj napisala in že leta 1953 izdala izredno uspešen učbenik »Anatomija in fiziologija«, ki je z zadnjim ponatisom leta 2002 doživel vsega skupaj 16 izdaj, kar je svojevrsten rekord za strokovno literaturo pri nas.

Po končanem študiju je v Ljubljani opravil pripravniški staž do sredine leta 1954. Nadejal se je, da bo po uspešno končanem stažu dobil dogovorjeno zaposlitev na Anatomske inštitutu, vendar je zaradi sprememb na Inštitutu ostal brez obljubljene zaposlitve, sam v podstrešni sobici z družinico, ki si jo je ustvaril v času študija, ženo Zlato in dveletnim sinom Matjažem. Prisiljen je bil sprejeti ponujeno službo zdravnika v Zdravstveni postaji Dobrovo v Goriških brdih, kjer je postal vodja postaje in splošni zdravnik. Zaposlitev je kot medicinska sestra dobila

tudi žena Zlata. Bil je edini zdravnik za celotno regijo, ki je obsegala preko 5000 prebivalcev, poleg tega pa je moral opravljati tudi regijsko dežurno službo v Solkanu. Iz dogovorjenih dveh let so nastala štiri leta delovanja v Brdih in leta 1958 je zaradi psihične in fizične preobremenjenosti podal odpoved ter z družino pristal v Mariboru, kjer je takratni direktor SBM dr. Zmago Slokan zaposlil oba z ženo. Po prihodu v Maribor je Marjan leta 1958 opravil strokovni izpit ter nekaj mesecev delal na infekcijskem oddelku SBM. Od leta 1959 do sredine leta 1960 je bil zdravnik specializant porodniško-ginekološkega oddelka.

Leta 1960 se je takratna politična elita odločila v Mariboru ustanoviti zametek Medicinske fakultete oziroma Višjo stomatološko šolo in Marjanu so ponudili vodenje Inštituta za celokupno normalno morfolgijo. Izziv je sprejel in jeseni leta 1960 je bil potrjen za rednega profesorja te šole. Postal je predstojnik katedre za normalno morfolgijo, štiri leta pa je bil tudi predstojnik oddelka za splošno medicino. Na tej funkciji je ostal vse do ukinitve šole leta 1968, ko se je vrnil v SBM ter zaradi potreb sprejel specializacijo iz radiologije, ki jo je uspešno končal leta 1972 na Inštitutu za radiologijo MF v Ljubljani. Na Radiološkem oddelku SBM je vso energijo usmeril v invazivno radiologijo, saj je pravilno ocenil takratne potrebe ostalih oddelkov ter vizionarsko predvidel razvoj radiologije. Pod njegovim vodstvom so pričeli na oddelku izvajati prve posege interventne radiologije. Uspelo mu je prepričati žilne kirurge in angiologe, da radiološki posegi na žilah ne predstavljajo konkurence njihovemu delu, temveč ga dopolnjujejo in zanje pomenijo razbremenitev. Že leta 1974 je skupaj z internisti-angiologi pričel s prvimi preiskavami srčnih arterij in štiri leta pozneje so v SBM pričeli z rutinskim izvajanjem koronarografij. Med prvimi je spoznal vrednost in prednost UZ preiskav ter nujnost njihove implementacije v vsakdanje delo Radiološkega oddelka. Čas je pokazal pravilnost njegovih razmišljanj in naporov.

Svoje bogato znanje in izkušnje je nesebično delil med kolegi ter predvsem mlajše kolege spodbujal pri pridobivanju novih znanj in dejavnosti, ki so počasi širila obseg Radiološkega oddelka in večala

njegov ugled. Tudi pri ostalih sodelavcih oddelka je poskušal spodbujati ustvarjalni nemir in željo po dodatnem izobraževanju, pri čemer je posebej pazil, da so bile dane možnosti dostopne vsem zaposlenim. Nenehno je poudarjal pomembnost dobrih medsebojnih odnosov in tesnega sodelovanja delavcev vseh profilov, vključenih v obravnavo posameznega bolnika. Ob svojem delovanju kot zdravnik je našel še potreben čas za številne znanstvenoraziskovalne projekte, ustanovil anatomski in radiološki kabinet, se udeleževal različnih kongresov in simpozijev in tečajev ter se strokovno izpopolnjeval v različnih ustanovah širom takratne države in v tujini. Tako VŠZD v Ljubljani kot njeni podružnici v Mariboru je predaval anatomijo s fiziologijo in rentgensko anatomijo. Bil je pobudnik in organizator izrednega študija za višje rentgenske tehnike pod okriljem VŠZD iz Ljubljane, ki je v letu 1976 dala prve diplomante, ki so se uspešno vključili v delo Radiološkega oddelka SBM in na tak način znižali kritično pomanjkanje delavcev tega profila.

Leta 1986 se je Marjan na presenečenje vseh zaposlenih na oddelku odločil, da se upokoji. Upokožil se je poln elana in fizičnih ter umskih moči, na oddelku pa zapustil veliko vrzel, ki se je poznala še leta po njegovem odhodu. Jasno, da se ni umaknil za zapeček, ampak je takoj poiskal nove izzive. Občasno je kot radiolog delal v Švici, leta 1992 pa je odprl zasebno ordinacijo za UZ v Mariboru ter zaprosil za koncesijo, ki pa mu iz nerazumljivih vzrokov ni bila podeljena. V letu 1993 se je pridružil ekipi nastajajočega Diagnostično-rekreacijskega centra »Fontana«, kjer je s svojimi izkušnjami in bogatim radiološkim znanjem pomagal pri ustvarjanju ustrezne ekipe za nastajajočo radiološko diagnostiko centra. Z njimi je sodeloval vse do leta 1998.

Lahko bi rekli, da je na začetku novega tisočletja Marjan izpregel ter se posvetil družini in svoji veliki ljubezni – slikarstvu. Vendar je bilo njegovo zdravje že načeto in različne bolezni so si praktično podajale roko. Smrt njegove življenjske sopotnice Zlate v letu 2010 je pomenila zanj nov udarec in že načeto zdravje se je dodatno poslabšalo. Bolezenske spremembe so v poslednjem času dramatično napredovale in se slabšale iz meseca v mesec. Marjan je

postal ujetnik lastnega telesa, nezmožen zavestnega sporazumevanja z okolico in običajnega ravnanja in delovanja ter posledično v celoti odvisen od zunanje pomoči v ustrezni ustanovi.

In ko je telo počasi ugašalo, je njegovo srce, čeprav bolno, neumorno bilo naprej in ohranjalo izmučeno telo in um pri življenju. Ironija usode: srce, ki mu je posvetil svojo raziskovalno dejavnost z doseženim

odličnim rezultatom, vendar nikoli prijetim ustreznim priznanjem.

Dragi Marjan, ostal boš zapisan v naših srcih in spominu kot predstojnik, učitelj, kolega in prijatelj!

Slava ti!

Prim. dr. Jožef Matela, dr. med.

Mojemu učitelju dr. Marjana Pocajtu v spomin!

So trenutki v življenju, ko onemimo. Zaradi zgoščenega toka dogodkov, osebnih hotenj in obilja informacij smo tako zaposleni, da morda ne opazimo, kako smo iz svojega življenja pustili oditi nekoga, ki je v nas pustil dragocene bisere. Šele, ko odide, se zavemo njegovega pomena za nas osebno, našo bližnjo okolico in širšo skupnost.

Slovo dr. Marjana Pocajta je vsem, ki smo ga poznali kot vizionarja prihodnosti, profesorja anatomije, raziskovalca, predstojnika, sodelavca, miselnega sopotnika – pustilo vrzel, ki ne bo zapolnjena.

Dr. Marjan Pocajt je bil klasični humanist - človek z veliko začetnico, ki ga v teh časih Slovenci tako zelo pogrešamo. Bil je neizčrpen vir novih idej, neumorni raziskovalec, nikoli zadovoljen z že doseženim, mojster besede, povezovalac dobre volje, hkrati pa predan svojemu poslanstvu kot zdravnik, diagnostik in ustvarjalec novih zamisli. Bil je – kar je danes še posebej redka vrlina – preprost poslušalec, dostopen vsakemu članu kolektiva, ki ga je prosil za pomoč, pa čeprav je dajal vtis, da se mu nenehno mudi in mu je dan prekratek. Bil je aktiven na vseh področjih, ki so segala v delo oddelka, bolnišnice, širitev radiološke stroke, pridobivanje novih znanj, povezovanje z drugimi oddelki v drugih ustanovah in deželah.

Imel je levji delež zaslug pri pridobitvi dislocirane oddelka za Višje radiološke tehnike v Mariboru, ki je bil tudi del moje srečne poklicne poti.

Moje veliko spoštovanje in hvaležnost, ter spoštovanje vseh mojih kolegic in kolegov pa gre dr. Marjanu Pocajtu, ker je imel nenehno pred se-

boj vse svoje sodelavce. Pri katerikoli aktivnosti ali dejavnosti, kot vodja tima ali predpostavljeni šef, je vedno spoštoval in mislil na vse člane ekipe. Človek je ob njem čutil, da je zanj pomemben kot oseba in ne kot vir osebnih koristi.

V teh kapitalsko naravnanih časih tako zelo pogrešamo prav takšen način odločanja in vodenja ter odnos do človeka na vseh nivojih naše države.

Velika hvala in zahvala mu gre tudi kot pedagogu in njegovemu prizadevanju za priznanje radiološkega inženirja kot aktivnega in enako spoštovanega člana pri nastajanju in oblikovanju radiološkega izvida, čeprav je v svojem krogu zaradi tega pogosto naletel na odpore oseb, ki niso zmogle slediti tej njegovi globini, kot nas nagovarja besedilo pesmi: "Odrini na globoko, tam so školjke, v njih našel boš bisere zlate ...".

Z mojim profesorjem - dr. Marjanom Pocajtom, sva delila skupno ljubezen do slikarstva in tudi otožnost, ker zaradi široke palete aktivnosti žal nisva imela dovolj časa.

Pevce Julos Beaucarne je nekoč rekel: "Smrt je samo drugačna navzočnost", in dr. Marjan Pocajt ostaja navzoč med nami, v naši bolnišnici in našem mestu, navzoč po svojih delih, mislih in dejanjih.

V imenu kolektiva radioloških inženirjev in celotnega Radiološkega oddelka izrekam iskreno sožalje njegovi družini, vsem sorodnikom, svojcem in prijateljem.

Mag. Zdravko Luketič, dipl. inž. radiol.

Iz naše kuhinje

Piše: Danijel Šlamberger,
inž. živ., vodja glavne kuhinje

Lososov file v listnatem testu

Sestavine za 1 osebo:

- 15 dkg svinjske ribice,
- 125 g lososovega fileja,
- 65 g listnatega testa razvaljanega na 0,5 centimetra debeline,
- 1 rumenjak,
- 1 srednje velika blitva.

Sestavine za nadev:

- 37,5 g osliča,
- 1 beljak,
- 0,5 dl smetane,
- belo vino, sol, poper.

Priprava:

Liste blitve na hitro skuhamo v vreli vodi, ohladimo ter osušimo. Sestavine za nadev damo v mešalnik in jih gladko zmešamo.

Razvaljano listnato testo namažemo z rumenjacom in nato obložimo z listi blitve. Dva centimetra roba pri testu pustimo in ga ne obložimo. Na blitvo namažemo nadev in nanj položimo začinjen lososov file.

Zavijemo ga v listnato testo. Položimo ga v pekač, ki smo ga obložili s peki papirjem in poskrbimo, da je spoj testa na spodnji strani zavitka. Robove dobro zapremo in testo še od zunaj namažemo z rumenjacom.

Pečemo v ogreti pečici pri 240 stopinjah Celzija približno 5 minut in nato še 20 do 25 minut pri 160 stopinjah Celzija do zlato rumene barve. V odprti pečici pustimo počivati 5 minut, nato ponudimo.

Gratiniran krompir

Sestavine:

- 200 g krompirja,
- 0,75 dl sladke smetane,
- sol, poper, muškatni orešček, strok česna, nariban sir edamec.

Priprava:

Krompir narežemo na tri milimetre debele lističe in ga napol skuhamo v treh decilitrih sladke smetane, ki jo začinimo s soljo, poprom, muškatnim oreščkom in strokom česna. Ko je krompir na pol kuha, vse skupaj vlijemo v pekač, na tanko potrosimo z naribanim sirom in 15 minut pečemo pri 160 stopinjah Celzija.

Crème Brûlée

Sestavine

- 5 rumenjakov,
- 100 g sladkorja,
- 3 dl sladke smetane,
- 1 dl mleka, 1 vaniljev strok,
- rjavi sladkor za posip.

Rumenjake in sladkor penasto umešamo, dodamo sladko smetano ter mleko. Vaniljev strok prerežemo na polovico, izdolbemo semena in dodamo v maso. Pustimo stati eno uro. Maso vlijemo v modele visoke 1,5 cm, jih postavimo v paro, kjer kuhamo pri 80 stopinjah Celzija 25 do 30 minut. Ko je pečeno, pustimo, da se ohladi. Potresemo z rjavim sladkorjem in karameliziramo.

Smeh je pol zdravja

Matjaž se oglasi pri ginekologu in mu reče "Oprostite, gospod doktor, da vas nadlegujem. Moja žena je noseča štiri mesece in včeraj je padla po stopnicah ter si zlomila nogo. Zlom je komplicirani in bojim se, da se bo otroku kaj poznalo." "Brez skrbi," ga miri ginekolog, "tudi moji mami se je zgodila nesreča, ko sem jaz prihajal na svet. Gramofon ji je padel na glavo, vendar je vse ostalo brez posledic, brez posledic, brez posledic..."

Mladi asistent se je na vogalu hodnika zaletel v šefa in se zdrznil:

"O, moj Bog!" je dejal asistent. "Oprostite, ker sem tako neroden!"

"Nič hudega!" mu je odvrnil šef. "V bodoče bo zadostovalo, če mi rečete gospod profesor."

Starejši pacient je potožil doktorju:

"Doktor, strašno se počutim. Vedno me zebe v noge, pa čeprav je zunaj še tako vroče! Le kaj naj storim?"

"Kar brez skrbi. Priporočam vam, da storite tako, kot sem jaz, ko sem imel podobne težave. Iz lastnih izkušenj vem, da vam bo pomagalo. Torej, doma se je žena usedla na kavč, jaz pa sem ji dal noge v naročje in žena mi jih je masirala. Videli boste, da bodo kmalu tople."

"Hm..." je malo razmislil možakar. "Kdaj pa je vaša žena doma?"

Mlada prsata gospodična pride k doktorju.

"Pogosto imam bolečine v prsih," je rekla možakarju v beli halji.

Potem je slekla bluzo in modrček. Možakar si jo je najprej ogledal, nato pa ji je še natančno pretipal prsi.

"Ja," reče, "malo boste morali počakati, da pride doktor. Jaz sem samo pleskar."

"Se vam ne zdi, gospod doktor, da mi je otrok zelo podoben?" je v porodnišnici, takoj po porodu, izjavila mlada mamica.

"To je sicer res, toda ne bojte se, sčasoma se bo otrokov obraz spremenil."

Mladi šejk je v porodnišnici skozi steklo gledal novorojenčke in ko je mimo prišla medicinska sestra jo je vprašal:

"Oprostite, kateri otrok je moj?"

"Prvi dve vrsti!" mu je odgovorila sestra.

Pacientka je rodila otroka v dvigalu porodnišnice. Zaradi sramu je ves čas jokala, doktor pa jo je tolažil: "To pa ja ni nič takega, zaradi česar bi se morali sramovati! Lani je ena pacientka rodila pred glavnim vhodom!"

"To sem bila jaz!" je še bolj zajokala pacientka.

Silvestrska noč v porodnišnici. Otrok končno prijoča na svet. Mati vsa razburjena vpraša:

"Koliko je ura?"

"Natanko pet minut do polnoči, gospodična!"

"Oh, kako sem vesela" je olajšano vzkliknila. "Moral bo plačati preživnino tudi za december."

"Ste pacientu iz sobe 11 vzeli kri?" je doktor vprašal medicinsko sestro.

"Sem, toda več kot šest litrov je ni priteklo!"

Milijonar je ležal v bolnišnici. K njemu v sobo je vstopil doktor, da se pogovorita o njegovi bolezni.

"Nič ne recite, doktor!" je rekel milijonar. "Jaz že vem, da mi je uspelo prebroditi najhujše in bom kmalu ozdravel!"

"Kako pa to veste?" ga je začudeno vprašal doktor.

"Obiskalo so me sorodniki in vsi so bili resni in imeli so dolge obraze."

Komisija za počitniško dejavnost

RAZPIS LETOVANJA POLETJE 2013

Delavcem UKC MARIBOR omogočamo letovanje:

V LASTNIH KAPACITETAH

cena najema na dan v EUR

1. ROGLA

Gaber 66 - garsonjera, (4 ležišča)

Termini: izven sezone:	od 30. 6. 2013 do 30. 11. 2013	21,00*
-------------------------------	---------------------------------------	---------------

Brunarica - apartma A in B (5 ležišč, dva prostora)

Termini: izven sezone:	od 30. 6. 2013 do 30. 11. 2013	27,00*
-------------------------------	---------------------------------------	---------------

Takso in prijavno-odjavno uslugo, ki vključuje zavarovanje, plačate v recepciji hotela Planja.

2. OTOK CRES

Miholaščica - garsonjera, (2+2 ležišča), LCD TV

Termin: sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	28,00*
------------------------	--------------------------------------	---------------

izven sezone:	od 23. 4. 2013 do 29. 6. 2013	16,00*
	do 29. 8. 2013 do 30. 9. 2013	

Takso plačate na recepciji, (10-dnevni najem)

3. PAG

Gajac – tri garsonjere, (3+2 ležišča) in apartma, (4+2 ležišča), LCD TV, klima

Termin: 3+2 sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	37,00*
----------------------------	--------------------------------------	---------------

4+2 sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	47,00*
--------------------	--------------------------------------	---------------

3+2 izven sezone:	od 23. 4. 2013 do 29. 6. 2013	21,00*
--------------------------	--------------------------------------	---------------

	od 29. 8. 2013 do 30. 9. 2013	
--	--------------------------------------	--

4+2 izven sezone:	od 23. 4. 2013 do 29. 6. 2013	27,00*
--------------------------	--------------------------------------	---------------

	od 29. 8. 2013 do 30. 9. 2013	
--	--------------------------------------	--

Takso plačate v Turist biroju, (10-dnevni najem)

4. MAREDA – dva apartmaja (2+2 ležišča, dva prostora), TV, klima

Termin: sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	42,00*
------------------------	--------------------------------------	---------------

zunaj sezone:	od 23. 4. 2013 do 29. 6. 2013	24,00
----------------------	--------------------------------------	--------------

	od 29. 8. 2013 do 30. 9. 2013	
--	--------------------------------------	--

Takso plačate na recepciji, (10-dnevni najem)

5. SIMONOV ZALIV – dva apartmaja (3 ležišča ali 5 ležišč), TV, klima

Termin: 1/3 sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	34,00*
1/5 sezona:	od 30. 6. 2013 do 28. 8. 2013	50,00*
1/3 zunaj sezone:	od 29. 8. 2013 do 30. 11. 2013	18,00*
1/5 zunaj sezone:	od 29. 8. 2013 do 30. 11. 2013	28,00*

V sezoni je mogoč (10-dnevni najem), letovati je mogoče celo leto, takso plačate v agenciji Žnider's v Izoli.

6. MORAVCI – dva apartmaja (3 ležišča ali 5 ležišč)

Termin: 1/3 sezona:	od 1. 6. 2013 do 30. 9. 2013	17,00*
1/5 sezona:	od 1. 6. 2013 do 30. 9. 2013	28,00*
1/3 zunaj sezone:	od 1. 10. 2013 do 30. 11. 2013	11,00*
1/5 zunaj sezone:	od 1. 10. 2013 do 30. 11. 2013	18,00*

Cena: vključuje dnevni najem.

Nudimo možnost nakupa celodnevni kopalnih kart za odrasle, otroke in upokoјence za TERME 3000 z možnostjo obročnega odplačila.

Cena kopalnih kart:

odrasli: 9,52 EUR, otroci: 6,80 EUR, upokoјenci: 7,60 EUR

Takso plačate v turističnem biroju.

7. TERME ČATEŽ – apartma (5 ležišč, dva prostora)

Termin: 1/5 sezona:	od 1. 6. 2013 do 30. 9. 2013	58,00*
1/5 zunaj sezone:	od 1. 10. 2013 do 30. 11. 2013	40,00*

Cena: vključuje dnevni najem, karte za kopanje za prijavljene goste, vendar največ 5 oseb.

V sezoni je možen 7-dnevni ali 14-dnevni najem, v kolikor ni dovolj interesentov.

Takso plačate v recepciji avtokampa. Letovati je mogoče celo leto.

*ZARADI IZDELAVE NOVIH KALKULACIJ SI PRIDRUŽUJEMO PRAVICO DO SPREMEMBE CEN!

V TUJIH KAPACITETAH

PREKO AGENCIJ: Termin in program dogovorite sami; ustrezeni dokument predložite ob prijavi. Plačilo agenciji s strani UKC bo izvršeno 14 dni pred odhodom (možno plačilo akontacije ob rezervaciji – odvisno od agencije).

S POPUSTI: Pogodbe o sodelovanju imamo podpisane s Termami Zreče, z zdraviliščem Moravske Toplice in Sindikatom SKEI Tovarne avtomobilov Maribor. Za termine in programe se dogovorite sami.

NAČIN PLAČILA: v šestih zaporednih obrokih od aprila 2012 do septembra 2012.

PRIJAVE: do vključno 7. marca 2013! Upoštevali bomo le prijavnice na novem obrazcu, ki ga dobite v EKSPEDITU ALI NA INTRANETNI STRANI UKC MARIBOR in jih bomo pravočasno prejeli v Službo za oskrbo in vzdrževanje – ga. Darja Orožim. **Prijav na starih prijavnica ne bomo upoštevali!**

Za odpoved letovanja po prejemu obvestila o odobritvi letovanja zaračunamo **13,00 EUR** odškodnine.

Za neupoštevanje navodil se zaračuna **21,00 EUR**, v primeru nevrnjenega zapisnika **8,00 EUR** ter pavšalno za povračilo poškodovanja inventarja **3,00 EUR**, oz. dejansko vrednost, če je poškodovanje inventarja več kot **5,00 EUR**.

PREDNOST PRI LETOVANJU IMAJO: delavci z daljšo delovno dobo; delavci, ki še nikoli niso letovali oziroma je od tega že dalj časa; če sta oba zakonca zaposlena v bolnišnici. Če dva delavca enako izpolnjujeta pogoje, je naslednji pogoj število šoloobveznih otrok oziroma zdravstvena indikacija.

RAZPIS ZA POLETJE 2013 JE OBJAVLJEN NA INTRANETU.
<http://10.20.20.133/intranet/>

OPOMBA: Prosimo, da upoštevate rok prijave. O odobritvi letovanja boste pisno obveščeni po preteku roka za prijavo. Omogočiti želimo letovanje čim večjemu številu delavcev. Vabimo vas, da se o prostih terminih pozanimate pri Darji Orožim na telefonski številki 23 11.

Predsednik komisije
Srečko Turk, l.r.

Napovednik dogodkov

NAZIV SREČANJA	DATUM SREČANJA	LOKACIJA SREČANJA	INFORMACIJE
Avdiometrija v medicini dela	16. 3. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
XXIII. srečanje pediatrov in X. srečanje medicinskih sester v pediatriji	4. – 6. 4. 2013	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
12. srečanje fizioterapevtov »Aktivni in zdravi v zrelih letih«	11. 4. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
UZ vodeni žilni dostopi	18. 4. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Oskrba dihalne poti	19. – 20. 4. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Transvaginalna hidrolaparoskopija	10. 5. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
60 let oddelka za urologijo	16. 5. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Skupni ultrazvočni kongres hrvaškega in slovenskega združenja za ultrazvok	24. – 26. 5. 2013	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
9. Bedjaničev simpozij	24. – 25. 5. 2013	Hotel Piramida	www.ukc-mb
40 let nevromodulacije v Mariboru	4. – 5. 10. 2013	UKC Maribor	www.ukc-mb.si

Foto utrinki srečanja
zaposlenih ob
zaključku leta 2012

